

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P., Wydział III Karny, wyrokiem z dnia (...) w sprawie:

1. **M. F. (1)** - oskarżonego o to, że:

I. w dniu (...) roku, działając wspólnie i w porozumieniu z W. N., M. J. i C. P., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc jako członek Zarządu zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, uczestniczył w podjęciu niezasadnej ekonomicznie uchwały o podwyższeniu kapitału spółki zależnej (...) S.A. o kwotę 3.000.000 złotych, poprzez wniesienie kapitału pieniężnego, podjął z wyżej wymienionymi osobami Uchwałę Zarządu Spółki (...) S.A. nr (...), która to skutkowałą zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A., w łącznej kwocie 2.250.000 złotych poprzez przekazanie w okresie od dnia (...) roku do dnia (...) roku, środków w postaci gotówki w kwocie 1.450.000 złotych oraz zaliczeniem na rzecz podniesienia kapitału (...) SA, zobowiązania powyższej spółki wobec (...) SA w kwocie 800.000 złotych, czym, wyrządził tej Spółce Akcyjnej, szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 2.250.000 złotych, uszczuplając także w ten sposób zaspokojenie wielu wierzycieli Spółki (...) S.A. - **to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

II. w dniu (...) roku, w P., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, działając w zamiarze popełnienia czynu zabronionego polegającego na wyrządzeniu Spółce (...) S.A., szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w kwocie 1.000.000 złotych oraz udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia i wyrządzenia szkody wielu wierzycielom tej Spółki Akcyjnej, zmierzając bezpośrednio do jego dokonania, jako członek Zarządu podjął wspólnie z C. P. i W. N. Uchwałę Zarządu numer (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę do 1.000.000 złotych, której jednak nie zrealizował, gdyż Uchwałę Rady Nadzorczej numer (...) z dnia (...) roku został odwołany z pełnionej funkcji - **to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

III. w okresie od (...) roku w P., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z W. N., M. J. i C. P., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, jako członek Zarządu Spółki uczestniczył w podjęciu niezasadnych ekonomicznie uchwał i tak:

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z W. N., M. J. i C. P., podjął Uchwałę Zarządu nr(...)o przeznaczeniu do zbycia działek numer (...), oraz podjął w dniu (...) roku w tym samym składzie, Uchwały Zarządu numer (...) o sprzedaży wskazanych działek, wskutek podjęcia których to uchwał, zawarto w dniu (...) roku umowę sprzedaży prawa wieczystego użytkowania działki nr (...), za kwotę 1.500.000 złotych, na rzecz A. C. prowadzącego Firmę Produkcyjno-Handlową (...), powodując w ten sposób straty w wysokości 147.000 złotych a w dniu (...) roku zawarto umowę zbycia prawa wieczystego użytkowania działki numer (...) za kwotę 400.000 złotych na rzecz „P. M.:” sp. z o.o., czym spowodował stratę w wysokości 57.098 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z C. P., M. J. i W. N., podjął Uchwałę Zarządu numer (...) o zbyciu działki numer (...), w wykonaniu której w dniu (...) roku Z. D. zawarł umowę jej sprzedaży, na rzecz firmy (...), za kwotę 1.228.000 złotych, powodując stratę w wysokości 648.200 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z M. J., W. N. i C. P., podjął Uchwałę Zarządu numer (...) o obniżeniu ceny sprzedaży działek nr (...), w oparciu o treść której, wraz z W. N. zawarł w dniu (...) roku, umowy sprzedaży tych działek, za kwotę 1.600.000 złotych, na rzecz Hurtowni (...) Spółka z o.o. powodując stratę w wysokości 245.000

złotych, przez co, uczestnicząc w zbyciu wskazanych działek wyrządził Spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 1.097.298 złotych oraz wyrządził szkodę wielu jej wierzycielom udaremniając lub uszczuplając ich zaspokojenie - **to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk;**

IV. w okresie od (...) roku w P., pełniąc funkcję członka Zarządu (...) S.A i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, naruszając prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 124.919,45 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie (...) roku w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, czym doprowadził w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A. - **to jest o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

2. **C. P.** - oskarżonego o to, że:

V. w dniu (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), M. J. i W. N., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, jako członek Zarządu uczestniczył w podjęciu niezasadnej ekonomicznie uchwały Zarządu Spółki (...) S.A. numer (...), o podwyższeniu kapitału spółki zależnej (...) S.A. o kwotę 3.000.000 złotych, poprzez wniesienie kapitału pieniężnego, która to skutkowała zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A., w łącznej kwocie 2.250.000 złotych poprzez przekazanie w okresie od dnia (...) roku, środków w postaci gotówki w kwocie 1.450.000 złotych oraz zaliczeniem na rzecz podniesienia kapitału (...) SA, zobowiązania powyższej spółki wobec (...) SA w kwocie 800.000 złotych, czym, wyrządził tej Spółce Akcyjnej, szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 2.250.000 złotych, uszczuplając w ten sposób zaspokojenie wielu wierzycieli Spółki (...) S.A. - **to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

VI. w dniu (...) roku, w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, działając w zamiarze popełnienia czynu zabronionego polegającego na wyrządzeniu Spółce (...) S.A., szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w kwocie 1.000.000 złotych oraz udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia i wyrządzenia szkody wielu wierzycielom tej Spółki Akcyjnej, zmierzając bezpośrednio do jego dokonania, jako członek Zarządu podjął wspólnie z M. F. (1) i W. N. Uchwałę Zarządu numer (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę do 1.000.000 złotych, której jednak nie zrealizował, którego jednak nie zrealizował, gdyż Uchwałą Rady Nadzorczej numer (...) z dnia (...) roku został odwołany z pełnionej funkcji - **to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

VII. w okresie od (...) roku w P., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), M. J. i W. N., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, jako członek Zarządu Spółki uczestniczył w podjęciu niezasadnych ekonomicznie uchwał i tak:

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z W. N., M. J. i M. F. (1), podjął Uchwałę Zarządu nr (...) o przeznaczeniu do zbycia działek numer (...), oraz podjął w dniu (...) roku w tym samym składzie, Uchwałę Zarządu numer (...) o sprzedaży wskazanych działek, wskutek podjęcia których o uchwał, zawarto w dniu (...) roku umowę sprzedaży prawa wieczystego użytkowania działki nr (...), za kwotę 1.500.000 złotych, na rzecz A. C. prowadzącego Firmę Produkcyjno-Handlową (...), czym spowodował stratę w wysokości 147.000 złotych, a w dniu (...) roku zawarto umowę zbycia prawa wieczystego użytkowania działki numer (...) za kwotę 400.000 złotych na rzecz „P. M.” sp. z o.o. czym spowodował stratę w wysokości 57.098 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z M. F. (1), M. J. i W. N., podjął Uchwałę Zarządu numer (...) o zbyciu działki numer (...), w wykonaniu której udzielono w dniu (...) roku pełnomocnictwa dla Z. D. do jej zbycia, w oparciu o które, w dniu (...) roku Z. D. zawarł umowę jej sprzedaży, na rzecz firmy (...), za kwotę 1.228.000 złotych, powodując stratę w wysokości 648.200 złotych ,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z M. F. (1), M. J. i W. N. podjął Uchwałę Zarządu numer (...) o obniżeniu ceny sprzedaży działek nr (...), w oparciu o treść której, W. N. z M. F. (1) zawarli w dniu (...) roku , umowy sprzedaży tych działek, za kwotę 1.600.000 złotych, na rzecz Hurtowni (...) Spółka z o.o. powodując stratę w wysokości 245.000 złotych, przez co, uczestnicząc w zbyciu wskazanych działek wyrządził Spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 1.097.298 złotych oraz wyrządził szkodę wielu jej wierzycielom udaremniając lub uszczuplając ich zaspokojenie - **to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk;**

VIII. w okresie od (...) roku, pełniąc funkcję członka Zarządu (...) S.A i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 124.919,45 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie (...) roku w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, czym doprowadził w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A - **to jest o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

3. **W. N.** - oskarżonego o to, że:

IX. w dniu od (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), M. J. i C. P., w sytuacji grożącej Spółce (...) SA niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, jako członek Zarządu uczestniczył w podjęciu niezasadnej ekonomicznie Uchwały Zarządu Spółki (...) SA nr (...), o podwyższeniu kapitału spółki zależnej (...) SA o kwotę 3.000.000 złotych, poprzez wniesienie kapitału pieniężnego, której to podjęcie skutkowało zbyciem składników majątkowych Spółki (...) SA, w łącznej kwocie 2.250.000 złotych poprzez przekazanie w okresie od dnia (...) roku do dnia (...) roku, środków w postaci gotówki w kwocie 1.450.000 złotych oraz zaliczeniem na rzecz podniesienia kapitału (...) SA, zobowiązania powyższej spółki wobec (...) SA w kwocie 800.000 złotych, czym, wyrządził (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 2.250.000 złotych, uszczuplając w ten sposób zaspokojenie wielu wierzycieli Spółki (...) SA - **to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

X. w dniu (...) roku, w P., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, działając w zamiarze popełnienia czynu zabronionego polegającego na wyrządzeniu Spółce (...) S.A., szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w kwocie 1.000.000 złotych oraz udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia i wyrządzenia szkody wielu wierzycielom tej Spółki Akcyjnej, zmierzając bezpośrednio do jego dokonania, jako członek Zarządu podjął wspólnie z C. P. i M. F. (1) Uchwałę Zarządu numer (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę do 1.000.000 złotych, której jednak nie zrealizował, gdyż Uchwałę Rady Nadzorczej numer (...) z dnia (...) roku został odwołany z pełnionej funkcji - **to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

XI. w okresie od (...) roku, w P., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), M. J. i C. P., w sytuacji grożącej Spółce (...) SA niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, jako członek Zarządu uczestnicząc w podjęciu niezasadnych ekonomicznie uchwał, skutkujących zbyciem jej majątku i tak:

- w dniu (...) roku, działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. dokonał sprzedaży na rzecz A. C., prowadzącego Firmę Produkcyjno-Handlową (...), działającego przez pełnomocnika J. R., działki nr (...);(...)za kwotę 1.584.000 złotych, przy wartości tych nieruchomości wynikających z operatu szacunkowego w kwocie 1.753.000 złotych, której podstawę stanowiła Uchwała Zarządu (...) SA nr (...) z dnia (...) roku, podjęta przez niego oraz M. J., M. F. (1) i C. P. o sprzedaży przedmiotowych nieruchomości za kwotę 1.760.000 złotych, powodując w ten sposób stratę w kwocie 169.000 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z M. F. (1), M. J. i C. P., podjął Uchwałę Zarządu nr (...) o przeznaczeniu do zbycia między innymi działki numer (...) oraz podjął w dniu (...) roku w tym samym składzie, Uchwały Zarządu numer (...) o sprzedaży między innymi tej działki, a następnie - zawarł w dniu (...) roku wspólnie z M. J., umowę sprzedaży prawa wieczystego użytkowania tej działki, za kwotę 1.500.000 złotych, na rzecz A. C. prowadzącego Firmę Produkcyjno-Handlową (...), powodując stratę w wysokości 147.000 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z M. F. (1), M. J. i C. P., podjął Uchwałę Zarządu numer (...) o zbyciu działki numer (...), a następnie udzieleniu w dniu (...) roku wspólnie z M. J. pełnomocnictwa dla Z. D. do jej zbycia, w oparciu o które, w dniu (...) roku Z. D. zawarł umowę jej sprzedaży, na rzecz firmy (...), za kwotę 1.228.000 złotych powodując stratę w wysokości 648.200 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z M. F. (1), M. J. i C. P. podjął Uchwałę Zarządu numer (...) o obniżeniu ceny sprzedaży działek nr (...), wskutek podjęcia której zawarta została w dniu (...) roku przez wymienionego i M. F. (1) umowa sprzedaży tych działek za kwotę 1.600.000 złotych, na rzecz Hurtowni (...) Spółka z o.o. powodując stratę w wysokości 245.000 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z M. J., udzielił pełnomocnictwa dla Z. D. do zbycia prawa wieczystego użytkowania działki nr (...), w oparciu o które, w dniu 09 (...) roku Z. D. zawarł warunkową, a w dniu (...) roku ostateczną umowę sprzedaży tego prawa, na rzecz (...) Spółka z o.o., za kwotę 400.000 złotych powodując stratę w wysokości 57.098 złotych, przez co, uczestnicząc w zbyciu działek nr (...); (...); wyrządził Spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 1.266.298 złotych oraz udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie i wyrządził szkodę wielu jej wierzycielom - **to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk;**

XII. w okresie od (...) do (...) roku w P., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) SA i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, naruszając prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 124.919,45 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie (...) roku w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, czym doprowadził w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) SA - **to jest o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

4. **M. J.** - oskarżonego o to, że:

XIII. w dniu od (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), W. N. i C. P., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, jako członek Zarządu uczestniczył w podjęciu niezasadnej ekonomicznie Uchwały Zarządu Spółki (...) S.A. nr (...), o podwyższeniu kapitału spółki zależnej (...) S.A. o kwotę 3.000.000 złotych, poprzez wniesienie kapitału pieniężnego, której to podjęcie skutkowało zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A., w łącznej kwocie 2.250.000 złotych poprzez przekazanie w okresie od dnia (...) roku do dnia (...) roku, środków w postaci gotówki w kwocie 1.450.000 złotych oraz zaliczeniem na rzecz podniesienia kapitału (...) SA, zobowiązania powyższej spółki wobec (...) SA w kwocie 800.000 złotych, czym, wyrządził (...) S.A, szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 2.250.000 złotych, uszczuplając w ten sposób zaspokojenie wielu wierzycieli Spółki (...) S.A. - **to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

XIV. w okresie od (...) roku do (...) roku w P., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), W. N. i C. P., w sytuacji grożącej Spółce (...) SA niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, jako członek Zarządu działał na szkodę spółki uczestnicząc w podjęciu niezasadnych ekonomicznie uchwał, skutkujących zbyciem jej majątku i tak:

- w dniu (...) roku, działając wspólnie i w porozumieniu z i M. N. dokonał sprzedaży na rzecz A. C., prowadzącego Firmę Produkcyjno-Handlową (...), działającego przez pełnomocnika J. R., działki nr (...); (...) za kwotę 1.584.000 złotych, przy wartości tych nieruchomości wynikających z operatu szacunkowego w kwocie 1.753.000 złotych, której podstawę stanowiła Uchwała Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia (...) roku, podjęta przez niego oraz W. N., M. F. (1) i C. P. o sprzedaży przedmiotowych nieruchomości za kwotę 1.760.000 złotych powodując stratę w kwocie 169.000 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z M. F. (1), W. N. i C. P., podjął Uchwałę Zarządu nr (...) o przeznaczeniu do zbycia między innymi działki numer (...) oraz podjął w dniu (...) roku w tym samym składzie, Uchwały Zarządu numer (...) o sprzedaży między innymi tej działki, a następnie - zawarł w dniu (...) roku wspólnie z W. N., umowę sprzedaży prawa wieczystego użytkowania tej działki, za kwotę 1.500.000 złotych, na rzecz A. C. prowadzącego Firmę Produkcyjno-Handlową (...), powodując stratę w wysokości 147.000 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z M. F. (1), W. N. i C. P., podjął Uchwałę Zarządu numer (...) o zbyciu działki numer (...), a następnie udzielił w dniu (...) roku wspólnie z W. N. pełnomocnictwa dla Z. D. do jej zbycia, w oparciu o które, w dniu (...) roku Z. D. zawarł umowę jej sprzedaży, na rzecz firmy (...), za kwotę 1.228.000 złotych powodując stratę w wysokości 648.200 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z M. F. (1), W. N. i C. P. podjął Uchwałę Zarządu numer (...) o obniżeniu ceny sprzedaży działek nr (...), której to umowy jednak nie zrealizował, gdyż umowa sprzedaży tych działek za kwotę 1.600.000 złotych, na rzecz Hurtowni (...) Spółka z o.o. zawarta została w dniu (...) roku przez M. F. (1) i W. N. powodując stratę w wysokości 245.000 złotych,

- w dniu (...) roku, działając wspólnie z W. N., udzielił pełnomocnictwa dla Z. D. do zbycia prawa wieczystego użytkowania działki nr (...), w oparciu o które, w dniu 09 (...) roku Z. D. zawarł warunkową, a w dniu (...) roku ostateczną umowę sprzedaży tego prawa, na rzecz (...) Spółka z o.o., za kwotę 400.000 złotych powodując stratę w wysokości 57.098 złotych,

- w dniu (...) roku, wspólnie z B. F. (1) zawarł umowę cesji, dotyczącej scedowania na (...) Spółka z o.o., wierzytelności (...) SA. wobec Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w S., w kwocie 426.863,39 złotych, stwierdzonej fakturą z dnia (...) r., nr (...), przez co, uczestnicząc w zbyciu działek nr (...); (...); wyrządził Spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 1.266.298 złotych oraz wyrządził szkodę wielu jej wierzycielom udaremniając lub uszczuplając ich zaspokojenie - **to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585 § 1 ksh i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk;**

XV. w okresie od (...) roku do dnia (...) roku, w P., pełniąc funkcję członka Zarządu (...) SA i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporeczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 367.416,54 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku do (...) roku w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) SA - **to jest o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

5. **B. F. (1)** - oskarżonego o to, że:

XVI. w dniu (...) roku, w P., wobec grożącej (...) S.A. niewypłacalności, jako Prezes Zarządu będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionej spółki, która była udziałowcem większościowym (...) Spółka z

o.o., brał udział w Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Wspólników (...) Spółka z o.o., uczestnicząc w podjęciu niezasadnej ekonomicznie Uchwały numer (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o., o kwotę 800.000 złotych, poprzez utworzenie dodatkowych 1600 udziałów, stanowiącej realizację Uchwały Zarządu numer (...) z dnia (...) roku o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę do 1.000.000 złotych oraz złożeniu w dniu (...) roku oświadczenia o objęciu nowych udziałów przez (...) S.A., co skutkowało zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A., poprzez przekazanie w okresie od (...) roku, środków w postaci gotówki w kwocie 800.000 złotych, na pokrycie podwyższenia kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o., czym przez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe Spółki (...) S.A., wyrządził tej spółce szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 788.500 złotych oraz udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki - **tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

XVII. w okresie od (...) roku do (...) roku, w P., wobec grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu powyższej spółki akcyjnej i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, niedopełniając ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wymienionego wyżej podmiotu gospodarczego, działał na szkodę powyższej spółki oraz udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie jej wierzycieli poprzez: - zawarcie wspólnie i w porozumieniu z M. J. w dniu (...) roku umowy na mocy której, (...) S.A., scedowała na rzecz (...) Spółka z o.o., swoją wierzytelność wobec Przedsiębiorstwa (...), z siedzibą w S., w kwocie 426.863,39 złotych, stwierdzoną fakturą z dnia (...) roku, nr (...),

- zawarcie w dniu (...) roku, umowy cesji wierzytelności (...) S.A. wobec firmy (...), na rzecz (...) Spółka z o.o., w kwocie 381.537,79 złotych, co skutkowało zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A. - **tj. o przestępstwo z art. 585 § 1 ksh i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk;**

XVIII. w okresie od (...) roku, w P., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) S.A. i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 1.016.996,68 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku i od (...) roku, we wskazanej korporacji na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w powyższy sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A. - **tj. o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

XIX. w okresie od (...) roku w P., wobec grożącej (...) S.A. niewypłacalności, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu powyższej spółki i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działał na szkodę spółki, nie dokonując ściągnięcia należnych spółce wierzytelności przysługujących jej z tytułu niewywiązania się przez T. K. (1) ze zobowiązań wyżej wymienionego, wynikających z zakupu przez niego w dniu (...) roku nieruchomości położonej w K. za kwotę 600.000 złotych, niedopełniając ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe Spółki (...) S.A., przez co wskazanej spółce groziło wyrządzenie szkody majątkowej w w kwocie 200.000 złotych oraz udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki - **tj. o przestępstwo z art. 585 § 1 ksh i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

XX. w (...) roku w P., nakłaniał pełniącego funkcję Prezesa Zarządu (...) SA S. P. (1) do działania na szkodę spółki (...) SA poprzez podjęcie decyzji o podwyższeniu kapitału w spółce zależnej (...) sp. z o.o. o kwotę 1.400.000 złotych i przejściu udziałów większościowych w powyższej spółce przez T. K. (1), co skutkowało utratą kontroli nad wymienioną spółką oraz wyrządzeniem jej szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w kwocie 512.967 złotych, a także uszczupleniem należności wierzycieli spółki (...) S.A. - **tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 585 § 1 ksh i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 308 kk;**

6. **P. S.** - oskarżonego o to, że:

XXI. w dniu (...) roku, w P., będąc członkiem Zarządu (...) SA, wobec grożącej (...) SA niewypłacalności, będąc jako członek Zarządu zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionej spółki, która była

udziałowcem większościowym (...) Spółka z o.o., brał udział w realizacji niezasadnej ekonomicznie Uchwały numer (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o., o kwotę 800.000 złotych, poprzez przekazanie następujących środków finansowych w kwocie 788.500 złotych ze spółki (...) SA do spółki (...) sp. z o.o. przeznaczonych na pokrycie podwyższenia kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o., czym przez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe Spółki (...) SA, wyrządził jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 788.500 złotych oraz udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki- **tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

XXII. w okresie od (...) roku do dnia (...) roku, w P., będąc jako członek Zarządu (...) SA zobowiązany do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 809.629,51 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku i od (...) roku, we wskazanej korporacji na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w powyższy sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A. - **tj. o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

7. **S. P. (1)** - oskarżonego o to, że:

XIII. w okresie od (...) roku w P., wobec grożącej (...) S.A. niewypłacalności, będąc członkiem zarządu powyższej spółki, a w okresie od (...) roku pełniąc funkcję Prezesa Zarządu spółki i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działał na szkodę spółki, nie dokonując ściągnięcia należnych spółce wierzytelności przysługujących jej z tytułu niewywiązania się przez T. K. (1) ze zobowiązań wyżej wymienionego, wynikających z zakupu przez niego w dniu (...) roku nieruchomości położonej w Korniku za kwotę 600.000 złotych, czym przez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe Spółki (...) S.A., przez co wskazanej spółce groziło wyrządzenie szkody majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 500.000 złotych oraz udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki - **tj. o przestępstwo z art. 585 § 1 ksh i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

XXIV. w okresie od (...) roku będąc członkiem zarządu powyższej spółki, a w okresie od (...) roku pełniąc funkcję Prezesa Zarządu spółki i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 869.252,61 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku, we wskazanej korporacji na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w powyższy sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A. - **tj. o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

8. **M. U. (1)** - oskarżonego o to, że:

XXV. w okresie od(...) roku, w P., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich okresach czasu, będąc jako Członek Zarządu (...) SA zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionego podmiotu gospodarczego, wobec grożącej spółce niewypłacalności, niedopełniając ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe (...) SA, uczestniczył w podjęciu niezasadnych ekonomicznie uchwał o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę 1.400.000 złotych i ich objęciu przez T. K. (1), i tak:

- w dniu (...) roku, podejmując wspólnie ze S. U. numer (...) Zarządu Spółki (...) SA,

- w dniu (...) roku, jako przedstawiciel Spółki (...) SA. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki zależnej (...) Spółka z o.o., podejmując wspólnie ze S. U. Numer 1, co skutkowało, złożeniem w dniu (...) roku, przez T. K. (1), notarialnego oświadczenia o objęciu nowych udziałów, poprzez ich opłacenie w gotówce i przystąpieniu do (...) Spółki z o.o. oraz utratą przez (...) SA. pozycji udziałowca większościowego, działał na szkodę wskazanego podmiotu gospodarczego, usiłując wyrządzić mu znaczną szkodę majątkową w kwocie 512.967 złotych. lecz zamiaru swego nie

osiągnął z uwagi na treść wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia(...) stwierdzającego nieważność uchwały Numer (...)podjętej w dniu (...) roku na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 1.400.000 złotych i objęciu nowych udziałów przez T. K. (1), usiłując w powyższy sposób uszczuplić zaspokojenie szeregu wierzycieli spółki (...) SA - **to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 296 § 1 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 308 kk;**

XXVI. w okresie od (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich okresach czasu, będąc jako Członek Zarządu (...) SA zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionego podmiotu gospodarczego, wobec grożącej spółce niewypłacalności, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe (...) SA, uczestniczył w realizacji niezasadnych ekonomicznie czynności polegających na:

- zawarciu w dniu (...) roku, wspólnie ze S. K., umowy cesji wierzytelności (...) SA od (...) Budowlane Spółka z o.o. w kwocie 54.677,70 złotych, na rzecz (...) Company Spółka z o.o., w W., a następnie - zawarciu w dniu (...) roku z (...) Company Spółka z o.o. umowy cesji zwrotnej przedmiotowej wierzytelności ze zobowiązaniem zapłaty dodatkowej kwoty w wysokości 5.541,87 złotych,

- podjęciu w dniu (...) roku wspólnie ze S. K., Uchwały Zarządu o numerze (...) o zbyciu 100 % udziałów (...) SA. w (...), o wartości 25.000 EURO, za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o.,

- zawarciu wspólnie ze S. K., w dniu (...) roku, umowy zbycia udziałów w (...), za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o.,

- złożeniu, wspólnie ze S. K., w dniu (...) roku oświadczenia o udzieleniu przez (...) S.A. zgody na zbycie udziałów w (...), za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o., co skutkowało podpisaniem w dniu (...) roku w M.-Republika Federalna N. umowy sprzedaży udziałów spółki (...) i wyrządzeniem spółce (...) SA szkody majątkowej w kwocie 58.000 złotych, działając w powyższy sposób na szkodę (...) SA i wyrządzając szkodę w kwocie 58.000 złotych, oraz udaremniając lub uszczuplając zaspokojenie i wyrządził szkodę wielu wierzycielom powyższego podmiotu gospodarczego - **to jest o przestępstwo z art. 585 § 1 ksh i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 12 kk;**

XXVII. w dniu (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K., będąc jako członek Zarządu osobą uprawnioną do reprezentowania dłużnika – Spółki (...) SA., podał we wniosku o ogłoszenie upadłości, skierowanym do Sądu Rejonowego w P. nieprawdziwe dane, wskazując zaniżoną - w stosunku do rzeczywistej - wysokość zobowiązania reprezentowanej Spółki Akcyjnej wobec (...) Spółka z o.o. w W. - **to jest o przestępstwo z art. 522 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego (...) r. prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2003 roku, Nr 60, poz. 535 z późn. zm.);**

XXVIII. w okresie od (...) roku do dnia (...) roku, w P., pełniąc funkcję członka Zarządu (...) SA i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 955.649,38 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A. - **to jest o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

XXIX. w okresie od (...) roku do dnia (...) roku w P., wobec grożącej (...) S.A. niewypłacalności, będąc jako członek Zarządu powyższej spółki zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działał na szkodę spółki, nie dokonując ściągnięcia należnych spółce wierzytelności przysługujących jej z tytułu niewywiązania się przez T. K. (1) ze zobowiązań wyżej wymienionego wynikających z zakupu przez niego w dniu (...) roku nieruchomości położonej w K. za kwotę 600.000 złotych, czym przez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe Spółki (...) S.A., przez co wskazanej

spółce groziło wyrządzenie szkody majątkową w kwocie 500.000 złotych oraz udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki - **tj. o przestępstwo z art. 585 § 1 ksh i z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

9. **S. K.** - oskarżonego o to, że:

XXX. w okresie od (...) roku do (...) roku, w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. U. (1), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich okresach czasu, będąc jako Prezes Zarządu (...) S.A zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionego podmiotu gospodarczego, wobec grożącej spółce niewypłacalności, niedopełniając ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe (...) S.A, uczestniczył w podjęciu niezasadnych ekonomicznie uchwał o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę 1.400.000 złotych i ich objęciu przez T. K. (1), i tak:

- w dniu (...) roku, podejmując wspólnie z M. U. (2) numer (...) Zarządu Spółki (...) S.A.,

- w dniu (...) roku, jako przedstawiciel Spółki (...) S.A. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki zależnej (...) Spółka z o.o., podejmując wspólnie z M. U. (2) Numer 1, co skutkowało, złożeniem w dniu (...) roku przez T. K. (1), notarialnego oświadczenia o objęciu nowych udziałów, poprzez ich opłacenie w gotówce i przystąpieniu do (...) Spółki z o.o. oraz utratą przez (...) S.A. pozycji udziałowca większościowego, czym działał na szkodę wskazanego podmiotu gospodarczego, usiłując wyrządzić mu znaczną szkodę majątkową w kwocie 512.967 złotych, lecz zamiaru swego nie osiągnął z uwagi na treść wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) stwierdzającego nieważność uchwały Numer 1 podjętej w dniu (...) roku na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 1.400.000 złotych i objęciu nowych udziałów przez T. K. (1), usiłując w powyższy sposób uszczuplić zaspokojenie szeregu wierzycieli spółki (...) SA - **to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 296 § 1 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 308 kk;**

XXXI. w okresie od (...) roku do (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. U. (1), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich okresach czasu, będąc jako Prezes Zarządu (...) S.A zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionego podmiotu gospodarczego, wobec grożącej spółce niewypłacalności, niedopełniając ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe (...) S.A, uczestniczył w realizacji niezasadnych ekonomicznie czynności polegających na:

- skierowaniu w dniu (...) roku do nadzorcy sądowego A. S. (1), wniosku o wyrażenie zgody na zbycie na rzecz (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., składników majątkowych Spółki (...) S.A., w postaci urządzeń i narzędzi, za kwotę nie mniejszą niż 5% ich wartości początkowej, czym usiłował wyrządzić jej szkodę majątkową w znacznych rozmiarach w kwocie 370.157,37 złotych, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia zgody, wyrażoną pisemnie w dniu (...) roku przez nadzorcę sądowego,

- zawarciu w dniu (...) roku, wspólnie z M. U. (1), umowy cesji wierzytelności (...) S.A. od (...) Budowlane Spółka z o.o. w kwocie 54.677,70 złotych, na rzecz (...) Company Spółka z o.o., w W., a następnie - zawarciu w dniu (...) roku z (...) Company Spółka z o.o. umowy cesji zwrotnej przedmiotowej wierzytelności ze zobowiązaniem zapłaty dodatkowej kwoty w wysokości 5.541,87 złotych,

- podjęciu w dniu (...) roku wspólnie z M. U. (1), Uchwały Zarządu o numerze (...) o zbyciu 100% udziałów (...) S.A. w (...), o wartości 25.000 EURO, za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o.,

- zawarciu wspólnie z M. U. (1), w dniu (...) roku, umowy zbycia udziałów w (...), za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o.,

- złożeniu, wspólnie z M. U. (1), w dniu (...) roku oświadczenia o udzieleniu przez (...) S.A. zgody na zbycie udziałów w (...), za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o., co skutkowało podpisaniem w dniu (...) roku w M. (Republika

Federalna N.) umowy zbycia udziałów w (...) i wyrządzeniem spółce (...) SA szkody majątkowej w kwocie 58.000 złotych,

działając w powyższy sposób na szkodę (...) SA., usiłując jej wyrządzić szkodę majątkową w znacznych rozmiarach w kwocie 370.157,37 złotych i wyrządzając szkodę w kwocie 58.000 złotych, udaremniając lub uszczuplając zaspokojenie i wyrządził szkodę wielu wierzycielom powyższego podmiotu gospodarczego oraz usiłował udaremnić lub uszczuplić zaspokojenie i wyrządzić szkodę wielu wierzycielom tej Spółki Akcyjnej - **to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk;**

XXXII. w dniu (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. U. (1) będąc, jako Prezes Zarządu osobą uprawnioną do reprezentowania dłużnika – Spółki (...) S.A., podał we wniosku o ogłoszenie upadłości, skierowanym do Sądu Rejonowego w P. nieprawdziwe dane, wskazując zaniżoną - w stosunku do rzeczywistej - wysokość zobowiązania reprezentowanej Spółki Akcyjnej wobec (...) Spółka z o.o. w W. - **to jest o przestępstwo z art. 522 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego (...) roku prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2003 roku, Nr 60, poz. 535 z późn. zm.);**

XXXIII. w okresie od (...) roku do dnia (...) roku, w P., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) S.A i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 840.975,38 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku, w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A. - **to jest o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;** **XXXIV.** w okresie od (...) roku do dnia (...) roku, w P., wobec grożącej (...) S.A. niewypłacalności, będąc jako Prezes Zarządu powyższej spółki zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działał na szkodę spółki, nie dokonując ściągnięcia należnych spółce wierzytelności przysługujących jej z tytułu niewywiązania się przez T. K. (1) ze zobowiązań wyżej wymienionego wynikających z zakupu przez niego w dniu (...) roku nieruchomości położonej w Korniku za kwotę 600.000 złotych, niedopełniając tym samym ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe Spółki (...) S.A., przez co wskazanej spółce groziło wyrządzenie szkody majątkowej w kwocie 500.000 złotych oraz udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki - **tj. o przestępstwo z art. 585 § 1 ksh i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

1. oskarżonego M. F. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie I.
2. oskarżonego M. F. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie II.
3. oskarżonego M. F. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie III.
4. oskarżonego M. F. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie IV.
5. oskarżonego C. P. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie V.
6. oskarżonego C. P. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie VI.
7. oskarżonego C. P. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie VII.
8. oskarżonego C. P. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie VIII.
9. oskarżonego W. N. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie IX.
10. oskarżonego W. N. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie X.

11. oskarżonego W. N. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XI.
12. oskarżonego W. N. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XII.
13. oskarżonego M. J. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XIII.
14. oskarżonego M. J. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XIV.
15. oskarżonego M. J. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XV.
16. oskarżonego B. F. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XVI.
17. oskarżonego B. F. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XVII.
18. oskarżonego B. F. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XVIII.
19. oskarżonego B. F. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XIX.
20. oskarżonego B. F. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XX.
21. oskarżonego P. S. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXI.
22. oskarżonego P. S. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXII.
23. oskarżonego S. P. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXIII.
24. oskarżonego S. P. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXIV.
25. oskarżonego M. U. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXV.
26. oskarżonego M. U. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXVI.
27. oskarżonego M. U. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXVII.
28. oskarżonego M. U. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXVIII.
29. oskarżonego M. U. (1) uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXIX.
30. oskarżonego S. K. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXX.
31. oskarżonego S. K. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXXI.
32. oskarżonego S. K. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXXII.
33. oskarżonego S. K. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXXIII.
34. oskarżonego S. K. uniewinnił od zarzutu opisanego wyżej w punkcie XXXIV.
35. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążył Skarb Państwa (vide: k. 12.656-12.681).

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator, zaskarżając go na niekorzyść oskarżonych w części w dotyczącej:

a) oskarżonego M. F. (1) w zakresie uniewinnienia przez Sad Okręgowy od zarzutów o to, że:

- w okresie od (...) roku do (...) roku w P., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z W. N., M. J. i C. P., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc jako członek Zarządu zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej,

niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, uczestniczył w podjęciu niezasadnej ekonomicznie uchwały o podwyższeniu kapitału spółki zależnej (...) S.A. o kwotę 3.000.000 złotych, poprzez wniesienie kapitału pieniężnego, i tak:

w dniu (...) roku, podjął z W. N., M. J. i C. P. Uchwałę Zarządu Spółki (...) S.A. nr (...),

w dniu (...) roku z W. N., jako przedstawiciel Spółki (...) S.A. podjął z wyżej wymienionymi osobami Uchwałę Zarządu Spółki (...) S.A. – właściciela spółki zależnej (...) S.A., na Zwyczajnym Zgromadzeniu (...) S.A., podjął uchwałę nr 12/(...);

które to skutkowały zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A., w łącznej kwocie 2.250.000 złotych poprzez przekazanie w okresie od dnia (...) roku, środków w postaci gotówki w kwocie 1.450.000 złotych oraz zaliczeniem na rzecz podniesienia kapitału (...) SA, zobowiązania powyższej spółki wobec (...) SA w kwocie 800.000 złotych, czym wyrządził tej Spółce Akcyjnej, szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 2.250.000 złotych, uszczuplając także w ten sposób zaspokojenie wielu wierzycieli Spółki (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, w zw. z art. 12 k.k.;

- w dniu (...) roku, w P., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, działając w zamiarze popełnienia czynu zabronionego polegającego na wyrządzeniu Spółce (...) S.A., szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w kwocie 1.000.000 złotych oraz udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia i wyrządzenia szkody wielu wierzycielom tej Spółki Akcyjnej, zmierzając bezpośrednio do jego dokonania, jako członek Zarządu podjął wspólnie z C. P. i W. N. Uchwałę Zarządu numer (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę do 1.000.000 złotych, której jednak nie zrealizował, gdyż Uchwałą Rady Nadzorczej numer (...) z dnia (...) roku został odwołany z pełnionej funkcji,

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w okresie od 01 do (...) roku w P., pełniąc funkcję członka Zarządu (...) S.A i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, naruszając prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 124.919,45 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie (...) roku w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, czym doprowadził w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

b) C. P. w zakresie niewinnienia przez Sąd Okręgowy od zarzutów o to, że:

- w dniu (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), M. J. i W. N., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, jako członek Zarządu uczestniczył w podjęciu niezasadnej ekonomicznie uchwały Zarządu Spółki (...) S.A. numer (...), o podwyższeniu kapitału spółki zależnej (...) S.A. o kwotę 3.000.000 złotych, poprzez wniesienie kapitału pieniężnego, która to skutkowała zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A., w łącznej kwocie 2.250.000 złotych poprzez przekazanie w okresie od dnia (...) roku do dnia (...) roku, środków w postaci gotówki w kwocie 1.450.000 złotych oraz zaliczeniem na rzecz podniesienia kapitału (...) SA, zobowiązania powyższej spółki wobec (...) SA w kwocie 800.000 złotych, czym, wyrządził tej Spółce Akcyjnej, szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 2.250.000 złotych, uszczuplając w ten sposób zaspokojenie wielu wierzycieli Spółki (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w dniu (...) roku, w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, działając w zamiarze popełnienia czynu zabronionego polegającego na wyrządzeniu Spółce (...) S.A., szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w kwocie 1.000.000 złotych oraz udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia i wyrządzenia szkody wielu wierzycielom tej Spółki Akcyjnej, zmierzając bezpośrednio do jego dokonania, jako członek Zarządu podjął wspólnie z M. F. (1) i W. N. Uchwałę Zarządu numer (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę do 1.000.000 złotych, której jednak nie zrealizował, którego jednak nie zrealizował, gdyż Uchwałą Rady Nadzorczej numer (...) z dnia (...) roku został odwołany z pełnionej funkcji,

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w okresie od 01 do (...) roku, pełniąc funkcję członka Zarządu (...) S.A i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 124.919,45 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie (...) roku w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, czym doprowadził w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

c) W. N. w zakresie uniewinnienia przez Sąd Okręgowy od zarzutów o to, że:

- w okresie od (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), M. J. i C. P., w sytuacji grożącej Spółce (...) SA niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, jako członek Zarządu uczestniczył w podjęciu niezasadnej ekonomicznie Uchwały Zarządu Spółki (...) SA nr (...), o podwyższeniu kapitału spółki zależnej (...) SA o kwotę 3.000.000 złotych, poprzez wniesienie kapitału pieniężnego, której to podjęcie skutkowało zbyciem składników majątkowych Spółki (...) SA, w łącznej kwocie 2.250.000 złotych poprzez przekazanie w okresie od dnia (...) roku do dnia (...) roku, środków w postaci gotówki w kwocie 1.450.000 złotych oraz zaliczeniem na rzecz podniesienia kapitału (...) SA, zobowiązania powyższej spółki wobec (...) SA w kwocie 800.000 złotych, czym, wyrządził (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 2.250.000 złotych, uszczuplając w ten sposób zaspokojenie wielu wierzycieli Spółki (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w dniu (...) roku, w P., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciążącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, działając w zamiarze popełnienia czynu zabronionego polegającego na wyrządzeniu Spółce (...) S.A., szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w kwocie 1.000.000 złotych oraz udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia i wyrządzenia szkody wielu wierzycielom tej Spółki Akcyjnej, zmierzając bezpośrednio do jego dokonania, jako członek Zarządu podjął wspólnie z C. P. i M. F. (1) Uchwałę Zarządu numer (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę do 1.000.000 złotych, której jednak nie zrealizował, gdyż Uchwałą Rady Nadzorczej numer (...) z dnia (...) roku został odwołany z pełnionej funkcji,

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w okresie od 01 do (...) roku w P., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) SA i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, naruszając prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce,

nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 124.919,45 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie (...) roku w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, czym doprowadził w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) SA.,

- to jest o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

d) M. J. w zakresie uniewinnienia przez Sąd Okręgowy od zarzutów o to, że:

- w okresie od (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. (1), W. N. i C. P., w sytuacji grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi tej Spółki Akcyjnej, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wskazanej spółki, jako członek Zarządu uczestniczył w podjęciu niezasadnej ekonomicznie Uchwały Zarządu Spółki (...) S.A. nr (...), o podwyższeniu kapitału spółki zależnej (...) S.A. o kwotę 3.000.000 złotych, poprzez wniesienie kapitału pieniężnego, której to podjęcie skutkowało zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A., w łącznej kwocie 2.250.000 złotych poprzez przekazanie w okresie od dnia (...) roku do dnia (...) roku, środków w postaci gotówki w kwocie 1.450.000 złotych oraz zaliczeniem na rzecz podniesienia kapitału (...) SA, zobowiązania powyższej spółki wobec (...) SA w kwocie 800.000 złotych, czym, wyrządził (...) S.A. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 2.250.000 złotych, uszczuplając w ten sposób zaspokojenie wielu wierzycieli Spółki (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w dniu (...) roku, wspólnie z B. F. (1) zawarł umowę cesji, dotyczącej scedowania na (...) Spółka z o.o., wierzycielności (...) SA. wobec Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w S., w kwocie 426.863,39 złotych, stwierdzonej fakturą z dnia (...) r., nr (...), przez co wyrządził szkodę wielu jej wierzycielom udaremniając lub uszczuplając ich zaspokojenie,

to jest o przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w okresie od (...) roku do dnia (...) roku, w P., pełniąc funkcję członka Zarządu (...) SA i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 367.416,54 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku do (...) roku w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) SA,

to jest o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

e) B. F. (1) w zakresie uniewinnienia przez Sąd Okręgowy o to, że:

- w dniu (...) roku, w P., wobec grożącej (...) S.A. niewypłacalności, jako Prezes Zarządu będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionej spółki, która była udziałowcem większościowym (...) Spółka z o.o., brał udział w Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Wspólników (...) Spółka z o.o., uczestnicząc w podjęciu niezasadnej ekonomicznie Uchwały numer (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o., o kwotę 800.000 złotych, poprzez utworzenie dodatkowych 1600 udziałów, stanowiącej realizację Uchwały Zarządu numer (...) z dnia (...) roku o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę do 1.000.000 złotych oraz złożeniu w dniu (...) roku oświadczenia o objęciu nowych udziałów przez (...) S.A., co skutkowało zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A., poprzez przekazanie w okresie od (...) roku, środków w postaci gotówki w kwocie 800.000 złotych, na pokrycie podwyższenia kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o., czym przez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe Spółki (...) S.A., wyrządził tej spółce

szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 788.500 złotych oraz udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki,

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w okresie od (...) roku do (...) roku, w P., wobec grożącej Spółce (...) S.A. niewypłacalności, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu powyższej spółki akcyjnej i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe wymienionego wyżej podmiotu gospodarczego, udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie jej wierzycieli poprzez:

zawarcie wspólnie i w porozumieniu z M. J. w dniu (...) roku umowy na mocy której, (...) S.A., scedowała na rzecz (...) Spółka z o.o., swoją wierzytelność wobec Przedsiębiorstwa (...), z siedzibą w S., w kwocie 426.863,39 złotych, stwierdzoną fakturą z dnia (...) roku, nr (...),

zawarcie w dniu (...) roku, umowy cesji wierzytelności (...) S.A. wobec firmy (...), na rzecz (...) Spółka z o.o., w kwocie 381.537,79 złotych, co skutkowało zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk;

- w okresie od (...) roku, w P., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) S.A. i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 1.016.996,68 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku i od (...) roku, we wskazanej korporacji na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w powyższy sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w okresie od (...) roku w P., wobec grożącej (...) S.A. niewypłacalności, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu powyższej spółki i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działał na szkodę spółki, nie dokonując ściągnięcia należnych spółce wierzytelności przysługujących jej z tytułu niewywiązania się przez T. K. (1) ze zobowiązań wyżej wymienionego, wynikających z zakupu przez niego w dniu (...) roku nieruchomości położonej w K. za kwotę 600.000 złotych, udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki,

tj. o przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w (...) roku w P., nakłaniał pełniącego funkcję Prezesa Zarządu (...) SA S. P. (1) do podjęcia decyzji o podwyższeniu kapitału w spółce zależnej (...) sp. z o.o. o kwotę 1.400.000 złotych i przejęciu udziałów większościowych w powyższej spółce przez T. K. (1), co skutkowało utratą kontroli nad wymienioną spółką i uszczupleniem należności wierzycieli spółki (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 308 kk;

f) P. S. w zakresie uniewinnienia przez Sąd Okręgowy od zarzutów o to, że:

- w dniu (...) roku, w P., będąc członkiem Zarządu (...) SA, wobec grożącej (...) SA niewypłacalności, będąc jako członek Zarządu zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionej spółki, która była udziałowcem większościowym (...) Spółka z o.o., brał udział w realizacji niezasadnej ekonomicznie Uchwały numer (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o., o kwotę 800.000 złotych, poprzez przekazanie następujących środków finansowych w kwocie 788.500 złotych ze spółki (...) SA do spółki (...) sp. z o.o. przeznaczonych na pokrycie podwyższenia kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o., czym przez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o

interesy majątkowe Spółki (...) SA, wyrządził jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, w kwocie 788.500 złotych oraz udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki,

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w okresie od (...) roku do dnia (...) roku, w P., będąc jako członek Zarządu (...) SA zobowiązany do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 809.629,51 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku i od (...) roku, we wskazanej korporacji na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w powyższy sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

g) S. P. (1) w zakresie uniewinnienia przez Sąd Okręgowy od zarzutów o to, że:

- w okresie od (...) roku do dnia (...) roku w P., wobec grożącej (...) S.A. niewypłacalności, będąc członkiem zarządu powyższej spółki, a w okresie od (...) roku pełniąc funkcję Prezesa Zarządu spółki i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działał na szkodę spółki, nie dokonując ściągnięcia należnych spółce wierzytelności przysługujących jej z tytułu niewywiązania się przez T. K. (1) ze zobowiązań wyżej wymienionego, wynikających z zakupu przez niego w dniu (...) roku nieruchomości położonej w Korniku za kwotę 600.000 złotych, udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki,

tj. o przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w okresie od (...) roku będąc członkiem zarządu powyższej spółki, a w okresie od (...) roku pełniąc funkcję Prezesa Zarządu spółki i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 869.252,61 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od grudnia (...) roku do stycznia (...) roku i od marca (...) roku do (...) (...) roku, we wskazanej korporacji na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w powyższy sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

h) M. U. (1) w zakresie uniewinnienia przez Sąd Okręgowy od zarzutów o to, że:

- w okresie od (...) roku do (...) roku, w P., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich okresach czasu, będąc jako Członek Zarządu (...) SA zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionego podmiotu gospodarczego, wobec grożącej spółce niewypłacalności, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe (...) SA, uczestniczył w podjęciu niezasadnych ekonomicznie uchwał o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę 1.400.000 złotych i ich objęciu przez T. K. (1), i tak:

w dniu (...) roku, podejmując wspólnie ze S. U. numer (...) Zarządu Spółki (...) SA,

w dniu (...) roku, jako przedstawiciel Spółki (...) SA. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki zależnej (...) Spółka z o.o., podejmując wspólnie ze S. U. Numer 1, co skutkowało, złożeniem w dniu (...) roku, przez T. K. (1), notarialnego oświadczenia o objęciu nowych udziałów, poprzez ich opłacenie w gotówce i przystąpieniu do (...) Spółki z o.o. oraz utratą przez (...) SA. pozycji udziałowca większościowego, działał na szkodę wskazanego podmiotu gospodarczego, usiłując wyrządzić mu znaczną szkodę majątkową w kwocie 512.967 złotych. lecz zamiaru swego nie osiągnął z uwagi na treść wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) roku – sygn. (...) stwierdzającego nieważność uchwały Numer 1 podjętej w dniu (...) roku na Nadzwyczajnym

Zgromadzeniu Wspólników spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 1.400.000 złotych i objęciu nowych udziałów przez T. K. (1), usiłując w powyższy sposób uszczuplić zaspokojenie szeregu wierzycieli spółki (...) SA,

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 296 § 1 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 308 kk;

- w okresie od (...) roku do (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich okresach czasu, będąc jako Członek Zarządu (...) SA zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionego podmiotu gospodarczego, wobec grożącej spółce niewypłacalności, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe (...) SA, uczestniczył w realizacji niezasadnych ekonomicznie czynności polegających na:

zawarcia w dniu (...) roku, wspólnie ze S. K., umowy cesji wierzytelności (...) SA od (...) Budowlane Spółka z o.o. w kwocie 54.677,70 złotych, na rzecz (...) Company Spółka z o.o., w W., a następnie - zawarcia w dniu (...) roku z (...) Company Spółka z o.o. umowy cesji zwrotnej przedmiotowej wierzytelności ze zobowiązaniem zapłaty dodatkowej kwoty w wysokości 5.541,87 złotych,

podjęciu w dniu (...) roku wspólnie ze S. K., Uchwały Zarządu o numerze (...) o zbyciu 100 % udziałów (...) SA. w (...), o wartości 25.000 EURO, za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o.,

zawarcia wspólnie ze S. K., w dniu (...) roku, umowy zbycia udziałów w (...), za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o.,

łożeniu, wspólnie ze S. K., w dniu (...) roku oświadczenia o udzieleniu przez (...) S.A. zgody na zbycie udziałów w (...), za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o., co skutkowało podpisaniem w dniu (...) roku w M. - Republika Federalna N.

przez co udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wielu wierzycieli powyższego podmiotu gospodarczego,

to jest o przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 12 kk;

- w okresie od (...) roku do dnia (...) roku, w P., pełniąc funkcję członka Zarządu (...) SA i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 955.649,38 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w okresie od (...) roku do dnia (...) roku w P., wobec grożącej (...) S.A. niewypłacalności, będąc jako członek Zarządu powyższej spółki zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, nie dokonując ściągnięcia należnych spółce wierzytelności przysługujących jej z tytułu niewywiązania się przez T. K. (1) ze zobowiązań wyżej wymienionego wynikających z zakupu przez niego w dniu (...) roku nieruchomości położonej w K. za kwotę 600.000 złotych, udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki,

tj. o przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

i) S. K. w zakresie uniewinnienia przez Sąd Okręgowy od zarzutów o to, że:

- w okresie od (...) roku do (...) roku, w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. U. (1), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich okresach czasu, będąc jako Prezes Zarządu (...) S.A. zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionego podmiotu gospodarczego, wobec grożącej spółce

niewypłacalności, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe (...) S.A, uczestniczył w podjęciu niezasadnych ekonomicznie uchwał o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o kwotę 1.400.000 złotych i ich objęciu przez T. K. (1), i tak:

w dniu (...) roku, podejmując wspólnie z M. U. (2) numer (...) Zarządu Spółki (...) S.A.,

w dniu (...) roku, jako przedstawiciel Spółki (...) S.A. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki zależnej (...) Spółka z o.o., podejmując wspólnie z M. U. (2) Numer (...)

co skutkowało, złożeniem w dniu (...) roku przez T. K. (1), notarialnego oświadczenia o objęciu nowych udziałów, poprzez ich opłacenie w gotówce i przystąpieniu do (...) Spółki z o.o. oraz utratą przez (...) S.A. pozycji udziałowca większościowego, czym działał na szkodę wskazanego podmiotu gospodarczego, usiłując wyrządzić mu znaczną szkodę majątkową w kwocie 512.967 złotych, lecz zamiaru swego nie osiągnął z uwagi na treść wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) roku – sygn. (...) stwierdzającego nieważność uchwały Numer 1 podjętej w dniu (...) roku na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki zależnej (...) Spółka z o.o. o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 1.400.000 złotych i objęciu nowych udziałów przez T. K. (1), usiłując w powyższy sposób uszczuplić zaspokojenie szeregu wierzycieli spółki (...) SA,

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 296 § 1 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 308 kk;

- w okresie od (...) roku do (...) roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. U. (1), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich okresach czasu, będąc jako Prezes Zarządu (...) S.A zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi wymienionego podmiotu gospodarczego, wobec grożącej spółce niewypłacalności, niedopełniając ciężącego na nim obowiązku działania ze starannością i dbałością o interesy majątkowe (...) S.A, uczestniczył w realizacji niezasadnych ekonomicznie czynności polegających na:

skierowaniu w dniu (...) roku do nadzorca sądowego A. S. (1), wniosku o wyrażenie zgody na zbycie na rzecz (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., składników majątkowych Spółki (...) S.A., w postaci urządzeń i narzędzi, za kwotę nie mniejszą niż 5% ich wartości początkowej, czym usiłował wyrządzić jej szkodę majątkową w znacznych rozmiarach w kwocie 370.157,37 złotych, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia zgody, wyrażoną pisemnie w dniu (...) roku przez nadzorcę sądowego,

zawarcia w dniu (...) roku, wspólnie z M. U. (1), umowy cesji wierzytelności (...) S.A. od (...) Budowlane Spółka z o.o. w kwocie 54.677,70 złotych, na rzecz (...) Company Spółka z o.o., w W., a następnie - zawarcia w dniu (...) roku z (...) Company Spółka z o.o. umowy cesji zwrotnej przedmiotowej wierzytelności ze zobowiązaniem zapłaty dodatkowej kwoty w wysokości 5.541,87 złotych,

podjęciu w dniu (...) roku wspólnie z M. U. (1), Uchwały Zarządu o numerze (...) o zbyciu 100% udziałów (...) S.A. w (...), o wartości 25.000 EURO, za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o.,

zawarcia wspólnie z M. U. (1), w dniu (...) roku, umowy zbycia udziałów w (...), za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o.,

złożeniu, wspólnie z M. U. (1), w dniu (...) roku oświadczenia o udzieleniu przez (...) S.A. zgody na zbycie udziałów w (...), za kwotę 10.000 EURO, na rzecz (...) Spółka z o.o., co skutkowało podpisaniem w dniu (...) roku w M. (Republika Federalna N.) umowy zbycia udziałów w (...) i wyrządzeniem spółce (...) SA szkody majątkowej w kwocie 58.000 złotych,

działając w powyższy sposób na szkodę (...) SA., usiłując jej wyrządzić szkodę majątkową w znacznych rozmiarach w kwocie 370.157,37 złotych i wyrządzając szkodę w kwocie 58.000 złotych, udaremniając lub uszczuplając zaspokojenie

i wyrządził szkodę wielu wierzycielom powyższego podmiotu gospodarczego oraz usiłował udaremnić lub uszczuplić zaspokojenie i wyrządzić szkodę wielu wierzycielom tej Spółki Akcyjnej,

to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 kk i art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk;

- w okresie od (...) roku do dnia (...) roku, w P., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) S.A i będąc zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, uporczywie naruszał prawa pracowników zatrudnionych w powyższej spółce, nie przekazując na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mienia znacznej wartości w kwocie 840.975,38 złotych, potrąconej z wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w okresie od (...) roku, w powyższym podmiocie gospodarczym na ubezpieczenie społeczne, doprowadzając w wymieniony sposób do przywłaszczenia wskazanej kwoty na rzecz (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 218 § 1 kk i art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w okresie od (...) roku do dnia (...) roku, w P., wobec grożącej (...) S.A. niewypłacalności, będąc jako Prezes Zarządu powyższej spółki zobowiązanym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działał na szkodę spółki, nie dokonując ściągnięcia należnych spółce wierzytelności przysługujących jej z tytułu niewywiązania się przez T. K. (1) ze zobowiązań wyżej wymienionego wynikających z zakupu przez niego w dniu (...) roku nieruchomości położonej w Korniku za kwotę 600.000 złotych, udaremnił lub uszczuplił zaspokojenie wierzycieli powyższej spółki,

tj. o przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Skarżący w powyższym zakresie wyrok prokurator, na podstawie przepisów art. 438 pkt 1, 2 i 3 k.p.k., zarzucił Sądowi Okręgowemu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego – art. 27 § 1 k.k., mającą wpływ na treść wyroku, poprzez uznanie, że działania osób oskarżonych stanowiły dopuszczalne ryzyko gospodarcze, które przyniosło pozytywne rezultaty w postaci przetrwania i dalszego (...) SA, a w rezultacie wydanie wyroku uniewinniającego, podczas kiedy zgromadzony materiał dowodowy w postaci zgromadzonych i ujawnionych w toku rozprawy dokumentów określających stan finansowo-ekonomiczny spółki (...) SA, nie pozwalał na przyjęcie takiej tezy jako słusznej,
2. obrazę prawa procesowego – art. 410 k.p.k., mającą wpływ na treść wyroku, przejawiającą się w wydaniu wyroku uniewinniającego wobec osób oskarżonych wobec uznania, że zgromadzony materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, że ich działania przyniosły pozytywny rezultat ekonomiczny skutkujący przetrwaniem trudnych warunków rynkowych, a następnie dalszym (...) SA,
3. obrazę prawa procesowego – art. 201 k.p.k., mającą wpływ na treść wyroku, przejawiającą się w braku powołania nowego biegłego w sytuacji, w której treść opinii wydanych przez biegłego z dziedziny analizy i oceny prawidłowości funkcjonowania podmiotów gospodarczych doktora M. B. (1) i biegłej A. N., była niepełna i sprzeczna wewnątrznie,
4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za postawę orzeczenia, wyrażający się w niesłusznym przyjęciu przez Sąd I instancji, że zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania winy wymienionych oskarżonych za wyżej wskazane przestępstwa zarzucane im aktem oskarżenia, podczas kiedy prawidłowa ocena zgromadzonego i ujawnionego przed Sądem Okręgowym materiału dowodowego powinna skutkować stwierdzeniem, że pozwala on na dokonanie odmiennej oceny winy osób oskarżonych aniżeli dokonana przez Sąd I instancji.

Wskazując na powyższe podstawy, na zasadzie art. 437 § 2 k.p.k., skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części objętej apelacją i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania (vide: k. 13.180-13.216).

W pozostałym zakresie, w tym w całości co do punktów 3., 7., 11., 27. i 32. rozstrzygnięcia, wyrok Sądu I instancji uprawomocnił się.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wywiedziona w sprawie apelacja częściowo okazała się skuteczne, co doprowadziło do uchylenia zaskarżonego wyroku względem oskarżonych B. F. (1), M. U. (1) i S. K. w zakresie czynów opisanych w punktach XX., XXV. oraz XXX. zaskarżonego orzeczenia, celem ponownego przeprowadzenia postępowania pierwszoinstancyjnego.

Na wstępie poczynić należy kilka uwag o charakterze zasadniczym w celu uporządkowania toku dalszych wywodów. N. wypada więc stwierdzić, iż zarzut obrazu przez Sąd Okręgowy prawa materialnego – in concreto art. 27 § 1 k.k. został sformułowany przez skarżącego wadliwie. Obraza prawa materialnego (error iuris) może wszak polegać na błędnej wykładni zastosowanego przepisu, zastosowaniu nieodpowiedniego przepisu, a także na niezastosowaniu określonego przepisu w sytuacji, gdy jego zastosowanie jest obowiązkowe. Jednakże obraza prawa materialnego może być przyczyną odwoławczą jedynie wtedy, gdy ma ona charakter samoistny. Orzecznictwo Sądu Najwyższego i doktryna słusznie bowiem podkreślają, że naruszenie prawa materialnego polega na jego wadliwym zastosowaniu (niezastosowaniu) w orzeczeniu, które oparte jest na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych. Nie można więc mówić o obrazie prawa materialnego w sytuacji, gdy wadliwość orzeczenia w tym zakresie jest wynikiem błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za jego podstawę lub naruszenia przepisów procesowych (zob. np. wyr. SN z 23 VII 1974 r., V KR 212/74, OSNKW 1974, z. 12, poz. 233, z aprobującymi uwagami M. Cieślaka i Z. Dody, Pal. 1974, nr 12, s. 36, i W. Daszkiewicza, PiP 1975, nr 12, s. 130; wyr. SN z 21 VI 1978 r., I KR 124/78, OSNPG 1979, z. 3, poz. 51; wyr. SN z 9 X 1980 r., Rw 342/80, OSNPG 1981, z. 8-9, poz. 103; wyr. SN z 12 X 1983 r., V KRN 213/83, OSNPG 1984, z. 4, poz. 34).

Tymczasem w realiach rozpatrywanego przypadku skarżący wprost zakwestionował poczynione w sprawie przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, zarzucając co do zasady zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych, mający wynikać z niepełności materiału dowodowego (błąd "braku") oraz z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd "dowolności"). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wypracowano wymogi, którym podlegać musi ocena dowodów, aby nie przekształciła się w "dowolną". Tak więc przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy:

- jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.),
- stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.),
- jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.)

(por. wyr. SN z 16 XII 1974 r., Rw 618/74, OSNKW 1975, z. 3-4, poz. 47; SN V KK 375/02, OSN Prok. i Pr. (...), nr 1, poz. 6; wyr. SN z 9 XI 1990 r., (...) 149/90, OSNKW 1991, z. 7-9, poz. 41; wyr. SN z 22 II 1996 r., II KRN 199/95, OSN PiPr 1996, nr 10, poz. 10; wyrok SA w Łodzi z 2001-01-17, II AKa 255/00, Prok.i Pr.-wkł. (...)/10/22; wyrok SA w Łodzi z 2002-03-20, II AKa 49/02, Prok.i Pr.-wkł. (...)/6/29 i inne; M. C., Z. Doda: Przegląd..., P.. 1976, nr 2, s. 48; W. D.: Przegląd..., PiP 1976, nr 4, s. 119; Z. Doda, J. G.: Węzłowe problemy..., PS 1996, nr 5, s. 46).

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanych przypadków, stwierdzić należy, iż Sąd I instancji wprawdzie dokonał częściowo dowolnej oceny zgromadzonych w postępowaniu dowodów, pozostawiając poza oceną szereg istotnych okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, co wymagało uwzględnienia apelacji i wydania orzeczenia kasatoryjnego we wzmiankowanym na wstępie zakresie, to poza tym skarżący nie wykazał, aby popełnione przez Sąd orzekający naruszenia przepisów postępowania i błędy w ustaleniach faktycznych mogły mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Sąd I instancji bowiem w sposób poprawny przeprowadził postępowanie dowodowe, należycie rozważył większość okoliczności ujawnionych w toku rozprawy oraz dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów w większości w sposób zgodny z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Na tej podstawie

poczynił w przeważającej części prawidłowe ustalenia faktyczne, a stanowisko swoje w tym względzie uzasadnił w stopniu umożliwiającym przeprowadzenie pełnej kontroli odwoławczej.

Przechodząc w tym miejscu do zarzutów apelacyjnych, które nie zostały uwzględnione, stwierdzić wypada, że jedną z podstaw uniewinnienia oskarżonych od zarzuconych im czynów przez Sąd orzekający było ustalenie, iż zarzucane im przez oskarżyciela publicznego zachowania mieściły w granicach dopuszczalnego ryzyka gospodarczego. Ustalenie to kontestuje skarżący, błędnie dopatrując się w nim obrazy prawa materialnego, tj. art. 27 k.k. Pomimo wadliwej konstrukcji tego zarzutu, jego podniesienie, również z przyczyn czysto merytorycznych, było chybione – wynika bowiem z całkowitego pomylenia ustawowych pojęć.

I tak dozwolone ryzyko, jako kontratyp określony w art. 27 k.k., nie jest ryzykiem dnia codziennego, lecz ryzykiem związanym z eksperymentem, a więc ryzykiem nowatorstwa. (zob. Zoll A. komentarz: WK 2016, stan prawny: 2016-08-01, Komentarz do art. 27 Kodeksu karnego). Tymczasem, na gruncie art. 296 k.k. - stanowiącego podstawę karnoprawnego wartościowania zachowania oskarżonych w analizowanym obecnie aspekcie - ryzyko gospodarcze, jak przyjmuje się jednolicie w orzecznictwie i piśmiennictwie, należy zaliczyć do ryzyka zwykłego, a nie nadzwyczajnego czy nowatorskiego, które nie jest kontratypem, ale okolicznością stanowiącą element strony przedmiotowej (zob. tak m.in. R. Zawłocki, w: Przepięstwo niegospodarności. Przesłanki i elementy odpowiedzialności karnej z art. 296 k.k., M. P. (...) / 21; Kardas P.Z: komentarz WK 2016, stan prawny: 2016-02-13, Komentarz do art. 296 Kodeksu karnego; wyrok SA w Szczecinie z 20 listopada 2012 r., II AKa 89/12, LEX nr 1237951). Jest zatem elementem wyznaczającym w sposób pierwotny granicę bezprawności zachowania. Ta konstrukcja prawna z założenia czyni niezasadnym zarzut obrazy prawa materialnego postawiony przez skarżącego.

Właściwie odczytując zarzut skarżącego, jako kwestionujący ustalenie, że oskarżeni - będący członkami kolejnych zarządów Spółka (...) S.A. - działali w ramach dopuszczalnego (zwykłego) ryzyka gospodarczego, podejmując trafne i uzasadnione ekonomicznie decyzje, stwierdzić należy, iż zarzut ten nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zauważyć należy, iż w działalności osób takich jak oskarżeni, a więc zajmujących się sprawami majątkowymi innych podmiotów, prawie wszystkie przedsięwzięcia gospodarcze związane były z określonym ryzykiem. To zjawisko wynika z naturalnych przyczyn, bowiem obrót gospodarczy jest to zjawisko złożone i dynamiczne (zob. tak m.in. R. Z., w: Przepięstwo niegospodarności. Przesłanki i elementy odpowiedzialności karnej z art. 296 k.k. (M. P. (...) / 21). Z istoty ryzyka wynika więc to, iż jest ono pewną sytuacją obiektywną, będącą rezultatem działania człowieka, charakteryzującą się niepewnością co do dalszego rozwoju w tym sensie, że przekształcić się może w skutek zamierzony przez działającego i dla niego korzystny albo w skutek niezamierzony przez działającego i dla niego niekorzystny, szkodliwy. Zatem na gruncie art. 296 k.k. ryzyko gospodarcze wyznacza przedmiotowy zakres tego przepięstwa w takim znaczeniu, iż gdy sprawca przepięstwa gospodarczego narusza wymagane reguły postępowania z chronionym dobrem prawnym, to takim przekroczeniem przekracza również granice dopuszczalnego ryzyka gospodarczego (zachowanie bezprawne).

Bezspornym jest, że oskarżeni, jako członkowie kolejnych zarządów (...) S.A. w latach (...), byli uprawnieni a zarazem zobowiązani do zajmowania się sprawami majątkowymi tego podmiotu prawnego w rozumieniu art. 296 k.k., a więc nie tylko do dbałości o powierzone mienie i chronienie go przed uszczupleniem, utratą lub pogorszeniem, ale i do wykorzystania powierzonego mienia w procesie gospodarowania w taki sposób, aby mienie to pomnażać, powiększając jego wartość, ilość lub gospodarcze znaczenie (por. postanowienie SN z dnia 27 kwietnia (...) r., I KZP 7/01, z glosami O. Górniok, J. Skorupki i T. Oczkowskiego; J. Skorupka, Przepięstwo nadużycia zaufania..., s. 128 i n.), zarówno z mocy postanowień Statutu i Regulaminu Zarządu Spółki, jak i ustawy (k.s.h.).

Ponieważ tak określony zakres obowiązków i uprawnień wymienionych miał charakter ogólny i niedookreślony, słusznie Sąd orzekający, jako dodatkowe kryterium oceny ich postępowania, przyjął cywilnoprawną figurę wzorcowego "racjonalnego gospodarza", "sumiennego kupca". Dobry gospodarz, jak powszechnie przyjmuje się, cechuje się odpowiednim przygotowaniem teoretycznym oraz doświadczeniem praktycznym. W sytuacjach podejmowania konkretnych decyzji majątkowych lub gospodarczych kieruje się racjonalnością postępowania, która

zmierza do uzyskania uzasadnionych i możliwych do osiągnięcia korzyści ekonomicznych oraz nastawieniem mającym na celu dobro i interesy podmiotu, który reprezentuje (por. O. Górniok, Przepięstwo nadużycia zaufania zamiast karalnej..., s. 4 i n.).

Standardy należytego (starannego) postępowania obowiązujące w danej sferze obrotu odgrywa zasadniczą rolę w kontekście wyznaczenia granic kryminalizacji za nadużycie zaufania w kontekście tzw. dozwolonego ryzyka gospodarczego. Ich istota sprowadza się bowiem do wyznaczenia takich sposobów postępowania, których przestrzeganie w konkretnych okolicznościach powinno zagwarantować, że związane z określonym zdarzeniem ryzyko nie przekroczy społecznie akceptowalnego progu, wyznaczanego zgodnie z wiedzą merytoryczną związaną z daną sferą obrotu gospodarczego. Standardy określają akceptowalny w danych okolicznościach sposób racjonalnego działania. Trzeba jednak zaznaczyć, że z punktu widzenia art. 296 chodzi o standard dobrego menadżera czy też dobrego gospodarza. Należy także podkreślić, że z uwagi na charakter obrotu gospodarczego, wymagającego w wielu obszarach specjalistycznej wiedzy i kompetencji, ustalenie zawartości treściowej standardu dobrego menadżera doprecyzowującego zakres, treści i sposób wykorzystywania uprawnień oraz wypełnienia obowiązków w sferze zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą wymaga skorzystania z osoby posiadającej wiadomości specjalne (por. Kardas P. komentarz WK, 2016, stan prawny: 2016-02-13, Komentarz do art. 296 Kodeksu karnego). Słusznie zatem Sąd orzekający, rekonstruując elementy charakteryzujące znamiona modalne typu czynu zabronionego określonego w art. 296 k.k., odwołał się do opinii biegłego z dziedziny analizy i oceny prawidłowości funkcjonowania podmiotów gospodarczych oraz z dziedziny rachunkowości i ekonomii dra M. B. (1) i A. N..

Jakkolwiek ocena tego dowodu przeprowadzona przez Sąd Okręgowy rodzi krytykę, albowiem jest nie tylko wybiórcza, ale i w znacznej części przeinacza treść jej wywodów, co w dużej mierze czyni ją dowolną, stanowiąc asumpt do apelacji prokuratora, jednakże podstawą oceny zasadności podniesionych przez skarżącego zarzutów, a tym samym prawidłowości zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia, nie może stanowić, co do zasady, wadliwa argumentacja pisemnych motywów wyroku, a treść dowodów ujawnionych w toku przewodu sądowego. Nie każde wadliwe uzasadnienie wyroku uniemożliwia przeprowadzenie kontroli instancyjnej, a w konsekwencji stanowi dostateczną przyczynę uchylenia wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Często, mimo wadliwego uzasadnienia istnieje możliwość dokonania należytej kontroli, gdyż zebrane dowody (art. 410) pozwalają na rzetelne sprawdzenie zasadności zarzutów i wniosków odwoławczych i tym samym "rzeczowo wyświecić sprawę trafności i prawidłowości kontrolowanego orzeczenia" (por. M. Cieślak, Z. Doda: Kierunki..., s. 132; wyr. SN z 14 IX 1983 r., V KRN 197/83, OSNKW 1984, nr 3-4, poz. 40; wyrok SA w Szczecinie z 2012-10-04, II AKa 64/12, LEX nr 1237950).

Stwierdzić należy, że w rozumieniu art. 201 k.p.k. opinia biegłego jest:

- niepełna, jeżeli nie udziela odpowiedzi na wszystkie postawione mu pytania, na które zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionych mu materiałów dowodowych może oraz powinien udzielić odpowiedzi lub jeżeli nie uwzględnia wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia konkretnej kwestii okoliczności albo też nie zawiera uzasadnienia wyrażonych w niej ocen oraz poglądów;
- niejasna, jeżeli jej sformułowanie nie pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do nich albo jeżeli zawiera wewnętrzne sprzeczności, posługuje się nielogicznymi argumentami itp.

(por. postanowienie SN Z 24/75, OSNKW 1975, nr 12, poz. 172; wyrok SN II KR 317/80, LEX nr 21883; wyrok SN II KK 321/06, LEX nr 299187).

W świetle powyższego jawi się pytanie, czy sporządzone w niniejszej sprawie przez biegłych – M. B. (1) i A. N. opinie, będące podstawą karnoprawnego wartościowania zachowania oskarżonych w analizowanym zakresie, są niepełne bądź niejasne. Biorąc pod uwagę, że opinie te udzielały odpowiedzi na postawione biegłym pytania, zgodnie z ich najlepszą wiedzą i w oparciu o udostępnione biegłym na danym etapie postępowania materiały dowodowe, formułując możliwe do uzyskania konkluzje, nie zawierając przy tym istotnych wewnętrznych sprzeczności, słusznie obdarzone zostały przez Sąd orzekający walorem wiarygodności, w zakresie w jakim stały się one podstawą do wnioskowania

o działaniu oskarżonych w granicach dozwolonego ryzyka gospodarczego. Wprawdzie zaprezentowany w pisemnych motywach wyroku sposób oceny tego dowodu jest niepełny i niejasny, nie oznacza to jednak, iż ów dowód obiektywnie taki jest, oczywiście w aspektach istotnych dla kwestionowanego przez prokuratora rozstrzygnięcia.

N. wskazać należy, iż z wydanych przez wskazanych biegłych w postępowaniu przygotowawczym opinii na temat prawidłowości funkcjonowania Spółki (...) S.A. w latach (...) wynikało szereg tez, na podstawie których prokurator zarzucił oskarżonym wyrządzenie szkody majątkowej (w formie dokonania lub usiłowania) Spółce (...) S.A., wskutek podjęcia szeregu decyzji (podniesienia kapitału zakładowego w spółkach - córkach, zbycia udziałów w spółce zależnej, czy zbycia ruchomości) niezasadnych ekonomicznie, a więc podjętych formalnie w ramach nadanych im kompetencji, ale w warunkach niedopuszczalnego ryzyka gospodarczego.

I tak z ostatecznych wywodów tych opinii wynika, że:

1. Spółka (...) S.A. w latach (...) była słabą ekonomicznie, jednakże realizującą dodatnie wskaźniki rentowności, a od roku (...) cechowała się stanem finansów określonym jako „zagrożenie upadłością” (vide: str. 20 opinii z (...)); po korekcie wyników finansowych, stan ten występował już od (...) r. (vide: str. 33 ww. opinii oraz str. 12 uzupełniającej opinii z (...));
2. dane finansowe wskazywały, że na koniec (...) w Spółce wystąpił kryzys struktury finansów, zaś utratę płynności finansowej należy odnotować od (...) r. (vide: str. 22, 87 opinii z (...). oraz str.15-16 uzupełniającej opinii z (...));
3. sytuacja ekonomiczna podmiotów powiązanych kapitałowo ze Spółką (...) S.A. (Grupy (...)) nie różniła się w istotny sposób od sytuacji ekonomicznej spółki matki, aczkolwiek sytuacja Spółki (...) Sp. z o.o. mogła być charakteryzowana jako spółka w dobrej sytuacji ekonomicznej (vide: str. 25 opinii z (...));
4. analiza przedłożonej dokumentacji wskazuje, że Spółka (...) S.A. nie dysponowała symulacjami ekonomicznymi obejmującymi wszystkie przyjmowane w standardach przekroje analityczne (projekcja rachunku zysków i strat, bilansu i przepływów finansowych - vide str. 30 opinii z (...));
5. samo utworzenie spółki (...) było niecelowe – zbyt ryzykowne już z punktu widzenia samej Spółki (...) S.A. oraz nie miało uzasadnienia ekonomicznego (w momencie podejmowania decyzji) - Spółka (...) Sp. z o.o. w (...). przejęła od spółki matki: majątek produkcyjny, pracowników, nazwę (część), działalność eksportową, część długów, a na poziomie operacyjnym współpraca z P. B. przyniosła (...) S.A. straty (vide: str. 37 i 39 opinii z (...); str. 18-19 uzupełniającej opinii z (...));
6. transakcja zbycia udziałów w Spółce (...) została przeprowadzona niezgodnie z księgową wartością udziałów (vide: str. 49 z (...)); po analizie dodatkowych dokumentów biegli uznali że wprawdzie w księgach spółki zależnej – (...) Sp. z o.o. figuruje wartość udziałów Sp. (...) jako element jej majątku w wysokości 10.000 € a nie jest ona likwidowana, to trudno przesądzić o powstaniu szkody – utrata wartości o tym nie przesądza, a sytuacja ekonomiczna Sp. P. B. wskazuje na możliwość generowania w przyszłości zysków również przez jej spółkę zależną - (...), a tym samym i przez Sp. (...) S.A., która odzyskała kontrolę nad Spółką (...) (vide: str. 35 uzupełniającej opinii z (...));
7. podwyższenie kapitału zakładowego w Spółce (...) S.A. w (...)roku w kwocie 2.250.000 zł nie miało żadnego uzasadnienia ekonomicznego – decyzja ta była nieracjonalna, nieefektywna i podjęta w granicach ryzyka niedopuszczalnego – sytuacja ekonomiczna Sp. P. B. była dramatycznie zła i należało bardziej rozważać jej upadłość niż próbę jej reanimowania w sytuacji, w której spółka podnosząca kapitał sama wymagała dodatkowych kapitałów (vide: str. 50-52 opinii z (...); str. 27, 31 uzupełniającej opinii z (...)); zakładając parametry możliwego do przeprowadzenia rachunku efektywności inwestycji w kwocie 1.450.000 zł (przy uwzględnieniu faktycznych przepływów, jak i salda przepływów) biegli nie wykluczyli, że w momencie podejmowania decyzji o podwyższeniu kapitału decyzja ta była racjonalna (vide: str. 29, 31 uzupełniającej opinii z (...));

8. inwestycja w postaci podwyższenie kapitału zakładowego w Spółce (...) Sp. z o.o. o 800.000 zł była niecelowa z punktu widzenia potrzeb Sp. (...) S.A. oraz warunków funkcjonowania Sp. (...) S.A. – chyba że traktować ją jako taktykę na przeczekanie układu; była ekonomicznie efektywna przy poziomie nakładów w kwocie 800.000 zł i przy 50% dyskoncie końcowej wartości inwestycji, a obecna wartość udziałów w P. B. zapewnia dla (...) S.A. zwrot poniesionych nakładów w kwocie 1.300.00 zł; dalsza działalność spółki pokazała, że ta, jako początkowo (...) Grupy (...), przekształciła się w spółkę samodzielną, przejmującą atrybuty spółki matki, która wskutek podwyższeniu kapitału zakładowego o 1.400.000 zł i nawiązania ścisłej współpracy z M. – S. (...) - T. K. (1) wymknęła się spod kontroli (...) S.A., przez co zaangażowanie przez (...) S.A. kwoty 1.300.000 zł oceniono jako nieracjonalne, nieefektywne i podjęte w warunkach ryzyka niedopuszczalnego (vide: str. 87 opinii z (...); str. 20, 21 uzupełniającej opinii z (...).);

9. możliwa strata przy zbyciu środków trwałych przez (...) S.A. na rzecz P. B. za 5 % ich wartości początkowej to kwota 370.157,37 zł (vide: str. 40 uzupełniającej opinii z (...) r.);

10. Spółka (...) S.A. funkcjonowała w okresie (...) w niespokojnym otoczeniu ekonomicznym (stan dekonjunktury ogólnogospodarczej oraz kryzys w branży budownictwa); dostępne prognozy ekonomiczne z lat (...) wskazywały, że rokowania dla firm z szeroko rozumianego sektora budownictwa nie są optymistyczne (niekorzystny wpływ czynników zewnętrznych na sposób podejmowania decyzji przez Zarząd (...) S.A. – vide: str. 84 opinii z (...).);

11. sytuacja ekonomiczno-finansowa firmy (...) S.A. w znacznym stopniu była zdeterminowana oddziaływaniem czynników zewnętrznych; „Opracowywane obecnie prognozy dla gospodarki polskiej wskazują, że sytuacja spółki mogłaby ulec poprawie, jednak w roku (...) poprawa ta nie miałaby charakteru znaczącego (relatywnie niska rentowność budownictwa). Prognozy te stanowią jednak usprawiedliwienie dla utrzymywania działalności Spółki, pomimo kryzysu jej finansów” (vide: str. 101 ww. opinii).

Zestawienie powyższych tez z wywodami zaprezentowanymi przez biegłego M. B. (1) w toku przewodu sądowego prowadzi do wniosku, że w istocie nie wycofał się on z kategorycznych stwierdzeń zawartych w pisemnych opiniach, które zresztą na wstępie podtrzymał, co czyni zarzut skarżącego wewnętrznej sprzeczności jego opinii chybionym i świadczy o tym, że autor apelacji zarzut ów oparł nie na analizie treści wydanych przez dra M. B. (1) opinii, a samego uzasadnienia Sądu I instancji (dokładnie jego wad i błędów).

I tak o rzekomym wycofaniu się przez biegłego z pierwotnie tez i wewnętrznej niespójności wydanych przez niego w postępowaniu przygotowawczym opinii miało, wedle Sądu Okręgowego, świadczyć to, że:

A. „w uzupełniającej opinii z dnia (...) roku, pisząc na temat P. B. biegły M. B. (1) stwierdza: „Zakładając parametry możliwego przeprowadzenia rachunku efektywności inwestycji nie można wykluczyć, że w momencie podejmowania decyzji o podwyższeniu kapitału decyzja o podwyższeniu kapitału w P. B. była efektywna.” (vide: k. 289 uzasadnienia SO, podobnie k. 332, 333) - tymczasem zdanie to zostało wyrwane z kontekstu, bez odniesienia do całokształtu wypowiedzi biegłego i jego odwołań na rozprawie do treści opinii uzupełniającej z dnia (...), w świetle których stwierdzenie to dotyczy podwyższenia kapitału w spółce - córce do kwoty 1.450.000 zł, przy uwzględnieniu wpływów i wpływów z tytułu wzajemnych operacji pomiędzy Spółką (...) S.A. a P. B. w chwili podjęcia decyzji o podwyższeniu kapitału zakładowego (vide: k. 29-31 opinii z (...) r, a zwłaszcza przypis nr 27 w zw. z kartą (...) protokołu przesłuchania biegłego na rozprawie w dniu (...) r.; k. 11.843 protokołu przesłuchania biegłego na rozprawie w dniu (...) r.); powyżej tej kwoty zdaniem biegłego podwyższenie kapitału zakładowego w Spółce (...) było nieracjonalne i podjęte w ramach ryzyka niedopuszczalnego, bo nadal Spółka ta była zagrożona upadłością i w końcu upadła w (...), przez co spółka - matka straciła nakłady jakie poniosła na podwyższenie kapitału.

Zatem treść ustnej opinii biegłego nie przeczy tezom pisemnych opinii, których był współautorem w śledztwie, a które zaprezentowano wyżej w punkcie 7.

B. „biegły w opinii ustnej złożonej na rozprawie w dniach (...) i (...) roku, konsekwentnie twierdził, iż podwyższenie kapitału zakładowego spółce zależnej (...) sp. z o.o. o kwotę 800.000 zł, które nastąpiło na podstawie uchwały nr

(...), będącej de facto realizacją uchwały nr (...) podjętej przez oskarżonych: M. F. (1), C. P., W. N. było efektywne (...) ostatecznie, oceniając pozytywnie działania zarządu spółki (...) S.A. do momentu podwyższenia kapitału zakładowego do kwoty 1.400.000 zł, nie traktując tego jako szkody”. (vide: k. 336, 337, 340 uzasadnienia SO).

Wniosek ten wynikał już z pisemnej opinii z dnia (...) r. Wprawdzie biegły na rozprawie (vide: w dniu (...) r. - k. (...) - k.(...)), uznał także samo podwyższenie kapitału w Spółce (...) za celowe z punktu widzenia kryterium takich jak utrzymanie limitów eksportowych w Grupie (...) (istnienie podmiotu, który mógłby startować w przetargach, nie mieć zaległości podatkowych i zusowskich, jako warunku uzyskania limitów zatrudnienia i zdolności przetargowej) - przy czym „tak długo jak długo jednostka dominująca ma kontrolę nad tym podmiotem” - czego wcześniej nie brał pod uwagę, jednakże konfrontując ten wywód z тезami zaprezentowanymi powyżej w pkt. 8 nie sposób uznać, że biegły kategorycznie wycofał się z wcześniejszych тез – tym bardziej, że już wcześniej nie wykluczał celowości taktyki Zarządu Spółki (...) S.A. „na przeczekanie układu”, zaś samo utworzenie Spółki (...) nigdy nie stanowiło przedmiotu zarzutu oskarżyciela publicznego.

C. „W uzupełniającej opinii z dnia (...) roku biegły M. B. (1) wskazuje, że nie może jednoznacznie wykluczyć sytuacji, w której transakcja sprzedaży udziałów (...) może być uznana jako racjonalna i podjęta w warunkach dopuszczalnego ryzyka, czyli korzystna dla (...) S.A.” (vide: k. 347-348 uzasadnienia SO).

Przypomnieć w tym miejscu należy тезę z punktu 6., iż biegli M. B. (1) i A. N., po analizie dodatkowych dokumentów, już w uzupełniającej opinii z (...). uznali że obecnie trudno przesądzić o powstaniu szkody (vide: str. 35 teźże opinii). Natomiast nie dokonywali w postępowaniu przygotowawczym oszacowania wartości ewentualnej szkody z uwzględnieniem wartości likwidacyjnej Spółki (...), co zostało zlecone biegłemu M. B. (1) dopiero w toku przewodu sądowego.

Powyższe zestawienie, przytoczone z konieczności, jednoznacznie obrazuje, iż теза o wycofaniu się biegłego M. B. (1) z kategorycznych тез sformułowanych w pisemnych opiniach, była z gruntu nieprawdziwa i wynikała (w najlepszym razie) z powierzchownej oceny jego ustnego wywodu, a w rezultacie posłużyła autorowi apelacji do postawienia zarzutu o uznaniu przez Sąd meriti rzeczonych opinii za wewnętrznie sprzeczne i niejasne, i miała uzasadniać jego wniosek o uchylenie wyroku w zaskarżonej części. Mimo, że pisemne motywy wyroku formalnie uzasadniały tę тезę, zwłaszcza w części zawierającej krytykę zarysowanej przez biegłego perspektywy czasowej poddanej jego ocenie i przyjętej metodologii (nota bene powtórzona w dużej mierze za pisemnym stanowiskiem obrońcy oskarżonego F. – vide: k. 285, 286-287 w zw. z k. (...)) de facto opinia biegłego, w analizowanym obecnie zakresie, jawi się jako pełna i spójna, gdyż udziela możliwych odpowiedzi na zadany biegłemu temat oraz logiczne i pełne uzasadnienie swoich wywodów, ograniczonych jedynie zakresem zleconych mu czynności opiniodawczych, co zdeterminowane było zakresem zlecenia a nie samodzielną decyzją biegłego, który jako autor i współautor opinii sporządził je zgodnie z najlepszą wiedzą i udostępnionymi mu do opiniowania materiałami. To, że opinie w pewnych aspektach ewaluowały (i to jeszcze na etapie śledztwa np. co do skutków zbycia udziałów w Sp. (...)) stanowiło jedynie wynik poszerzenia badań o nowe aspekty, okoliczności i materiały.

Faktem natomiast jest, iż biegły na rozprawie w dniu (...) roku, po zapoznaniu się z dodatkowymi dokumentami, które zostały mu przedstawione, a którymi nie dysponował sporządzając opinie w postępowaniu przygotowawczym (tj. (...) S.A. na lata (...) - z (...) r.; Planem marketingowym (...) S.A. na lata (...) r. – z (...) r., Wariantami transformacji gospodarczych ze (...), Prognozą działalności Spółki (...) S.A. na rok (...)) stwierdził, że ich treść uzasadnia „zgodnie z zasadą celowości część działań restrukturyzacyjnych podejmowanych przez zarządy w ocenianym okresie” (vide: k. 12.002). Odpowiadając na pytania dotyczące strategii (...) S.A. za lata (...), uznał że w momencie jej opracowywania wielkości projektowanych w niej przychodów były dopuszczalne, aczkolwiek finalnie okazały się nietrafne, przy czym zaznaczył, że prognozy nie muszą się sprawdzać. Biegły stwierdził wówczas i to, że w jego ocenie Zarząd Spółki (...) S.A. nie mógł przewidzieć, że jego działania podjęte w oparciu o opracowaną Strategię okażą się niewystarczające dla poprawy sytuacji ekonomicznej Spółki – znaczna bowiem część wyników wpływających na późniejszą sytuację Spółki były to czynniki zewnętrzne, niezależne od działań Zarządu. Stwierdzenie to zostało przez Sąd orzekający zinterpretowane jako odnoszące się do całości działań oskarżonych w inkryminowanym okresie i świadczące o

wycofaniu się przez biegłego z kategoriycznych tez sformułowanych w pisemnych opiniach złożonych w śledztwie (vide: str. 289 uzasadnienia SO). Tymczasem analiza całości protokołu przesłuchania biegłego na rozprawie jednoznacznie dowodzi, iż przytoczony wywód biegłego odnosił się do kierunków działań poszczególnych Zarządów Spółki P., które w ogólności biegły uznał za zorientowane na poprawę sytuacji ekonomicznej Spółki. Zresztą dalsza część jego wywodów wskazuje, że podtrzymał on dotychczasowe wnioski – w szczególności co do utworzenia Sp. P. B. i podwyższenia w niej kapitału, zbycia udziałów w Sp. (...) czy podwyższenia kapitału w Sp. P. B., o co dalej był szczegółowo przez strony indagowany, co zresztą pozostaje w logicznym związku z wyżej cytowanym stwierdzeniem otwierającym jego przesłuchanie na rozprawie w dniu (...) 2012r., że dodatkowe dokumenty uzasadniają „zgodnie z zasadą celowości część działań restrukturyzacyjnych podejmowanych przez zarządy w ocenianym okresie” Zresztą analiza rzeczonych dokumentów potwierdza, że miały one charakter kierunkowy i nie zawierały projektów konkretnych decyzji, obecnie kwestionowanych przez oskarżyciela publicznego, jak podniesienie kapitału zakładowego w Spółkach córkach – P. B. czy P. B., zbycia udziałów w (...), nie tylko z uwagi na ich ramowy charakter, ale i czas powstania.

Zgodzić natomiast należy się ze skarżącym, co do tego, że Sąd Okręgowy dokonując ustaleń co do aktualnej dobrej sytuacji spółek należących do Grupy (...), a zwłaszcza Spółki (...) S.A. i jej rozwoju po (...) r., jako następstwa kwestionowanych przez oskarżyciela publicznego działań, podjętych przez oskarżonych jako członków kolejnych zarządów Spółki (...) S.A., w sposób nieuprawniony oparł się na ustnych wywodach opinii biegłego M. B. (1), złożonych w toku postępowania jurysdykcyjnego, który w istocie zagadnień tych nie badał, bo nie miał też takiego zadania, jak i koniecznych po temu danych.

I tak Sąd Okręgowy stwierdza: „Biegły w opiniach ustnych odniósł się także do skutków decyzji podjętych przez oskarżonych podając na rozprawie w dniu (...) roku, iż po przeanalizowaniu wyników wszystkich spółek grupy (...) od momentu, który zlecił prokurator w postępowaniu przygotowawczym aż do dnia wczorajszego, gdy przygotowywał się do rozprawy, spółki te osiągają wyniki dobre. Biegły dodał, iż obecna dobra sytuacja tych spółek może być wynikiem działania oskarżonych w latach objętych zarzutami.” (vide: str. 330 uzasadnienia SO). Wskazać jednak należy, iż biegły wyraźnie zaznaczył podczas tego przesłuchania, że jego zadaniem była ocena racjonalności podejmowanych decyzji w czasie gdy były podejmowane. Racjonalność metodologiczna przesądza bowiem o tym, czy decyzja, nawet jeżeli jest zła, jest prawidłowa i odwrotnie (vide: k. (...)), a wcześniej, oceniając skuteczność „strategii na przeczekanie” (utworzenia Spółki (...) i podwyższenia w niej kapitału o 800.000 zł) stwierdził: „Z punktu widzenia nie decyzji, ale skutków tamte decyzje można ocenić pozytywnie, gdyż zapoznałem się z wynikami finansowymi (...) S.A., (...) S.A., P. Wykupy Menadżerskie, która jest właścicielem (...) S.A.” (vide: k.(...)). Kontynuując ten wątek na rozprawie w dniu (...) r. biegły M. B. (1) jednoznacznie stwierdził: „Skutek tych działań (tj. utworzenia Spółki (...) i podniesienia jej kapitału o kwotę 800.000 zł – dopisek SA) jest jaki jest, ale odnieść się konkretnie do skutków tych działań mogę wtedy, gdy nie będę dysponował danymi tylko spółki (...), (...) S.A. aktualnie, ale pełnymi danymi, które od 2009 roku nie są publikowane, a dotyczą P. Spółka (...), (...) S.A. oraz spółki (...) S.A. Musiałbym dysponować pełnymi danymi dotyczącymi zamknięcia wehikułu finansowego jaki został zastosowany w grupie wymienionych spółek (...)” (vide: k.(...)).

Wobec powyższego, konstatacja Sąd Okręgowy, iż biegły z perspektywy czasu (tej o której mowa powyżej) pozytywnie ocenił kwestionowane zachowania zasiadających na ławie oskarżonych członków Zarządów Spółki (...) S.A., jawi się jako nieuprawniona.

Bezspornym jest, iż Spółka (...) S.A. prowadzi aktualnie z powodzeniem działalność gospodarczą. Faktem powszechnie znanym – i ustalonym również przez Sąd orzekający - jest także to, że do Spółki przystąpił inwestor „strategiczny”, który już w (...) r. przejął znaczną część zobowiązań tego podmiotu (vide: k. 12-13 uzasadnienia SO). Wielkość tej pomocy nie została w toku postępowania ustalona, jak również nie zostało ustalone jej znaczenie dla istnienia i dalszego (...) S.A., co zważywszy na okoliczność, iż upadłość Spółki została ogłoszona postanowieniem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...) r., zaś dopiero w (...) r. tenże sąd postanowił zmienić upadłość z likwidacyjnej na możliwość zawarcia układu z wierzycielami (vide: k. 7, 12 uzasadnienia SO), jawi się jako konieczne dla sformułowania postawionej przez Sąd Okręgowy tezy (powtarzanej następnie wielokrotnie przy podawaniu motywów uniewinnienia oskarżonych od poszczególnych zarzutów), iż „Oceniając działania oskarżonych, jako członków kolejnych Zarządów

(...) S.A. z perspektywy czasu stwierdzić należy, iż ich decyzje były trafne i uzasadnione z ekonomicznego punktu widzenia.” (vide: k. 285 uzasadnienia SO). Zgodzić należy się ze skarżącym, iż ustalenie tych okoliczności wymaga zasięgnięcia wiadomości specjalnych, którymi dysponuje jedynie biegły, a takiego dowodu Sąd orzekający w istocie nie przeprowadził, dopuszczając się tym samym obrazy art. 193 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. Nie oznacza to jednak, że finalnie podjęte przez Sąd Okręgowy rozstrzygnięcie, oczywiście w analizowanym obecnie zakresie, było błędne – skarżący nie wykazał bowiem wpływu tych uchybień na treść wyroku w zaskarżonej części.

Przekładając powyższe uwagi na grunt poszczególnych zarzutów postawionych oskarżonym, które będą analizowane w części odnoszącej się do ich kwalifikacji z art. 296 k.k. (i w zakresie w jakim apelacja prokuratora nie została przez Sąd odwoławczy uwzględniona) stwierdzić należy, co następuje:

Odnosnie wyrządzenia Spółce (...) S.A. szkody majątkowej w kwocie 2.250.000 zł - poprzez podjęcie niezasadnej ekonomicznie uchwały o podniesieniu kapitału zakładowego w spółce zależnej (...) S.A., zarzucanego oskarżonym - M. F. (1), C. P., W. N. i M. J. - Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż kwestionowana przez oskarżyciela publicznego decyzja i jej wykonanie, nie były zdeterminowane zamiarem wyrządzenia szkody majątkowej przez wymienionych spółce - matce.

Faktem jest, że Spółka (...) S.A. straciła nakłady na podniesienie kapitału zakładowego w Spółce zależnej - P. B., która w (...) r. upadła, przez co decyzja ta okazała się być nieefektywna, jednakże słusznie została oceniana przez Sąd meriti, jako podjęta bez zamiaru wyrządzenia szkody Spółce. Zauważyć bowiem należy, iż Spółka ta została zawiązana już w (...) r. i do czasu podjęcia oraz wykonania przez oskarżonych kwestionowanej decyzji, jej kapitał zakładowy podnoszony był trzykrotnie: w (...) r. o 421.000 zł, rok później o 479.000 zł oraz w (...) r. o kwotę 950.000 zł, przy czym za ostatnim razem oświadczenie o objęciu akcji w podwyższonym kapitale w imieniu Sp. (...) S.A. złożyli M. F. (1) i C. P. w dniu (...) r., jak to wynika z niekwestionowanych ustaleń Sądu Okręgowego (vide: k. 7-8 uzasadnienia SO). Podjęta więc przez oskarżonych uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego w Spółce (...) o kwotę 3.000.000 zł była czwartym w kolejności podwyższeniem kapitału w spółce zależnej. Miała ona na celu podniesienie wiarygodności Spółki, jej zdolności kontraktowej, a tym samym poprawę jej trudnej sytuacji ekonomicznej, albowiem celem jej powstania było odciążenie Spółki (...) S.A. od skutków zawieranych umów na roboty budowlane, takich jak: kary umowne czy gwarancje. Wyjaśnienia oskarżonych w tym zakresie nie zostały podważone, a nawet częściowo potwierdził je biegły podając, iż Spółka (...) S.A. zawiązana została, w celu wydzielania działalności budowlanej. Decyzja ta podjęta została ponadto za zgodą Rady Nadzorczej, w której zasiadali przedstawiciele głównych akcjonariuszy, w tym przedstawiciele (...) (Jupiter), Skarbu Państwa, a więc właściciele Spółki (...) S.A. Okoliczność ta oczywiście nie może samoistnie ekskulpować oskarżonych, członkowie organów Spółki ponoszą bowiem odrębną odpowiedzialność za własne decyzje, rzutuje jednak na ocenę strony podmiotowej zarzuconego im czynu. W tym kontekście słusznie Sąd orzekający zwrócił uwagę i na to, że decyzje strategiczne w tym okresie czasu członkowie Zarządu (...) S.A. konsultowali z profesorem AE w P. J. G. (2), który doradzał Spółce w opracowaniu Strategii i Planu marketingowego (...) S.A. na lata (...) – dokumentów nakierowanych na poprawę sytuacji ekonomicznej (rozwój) Grupy (...) S.A. – w których mieściła się kwestionowana decyzja Zarządu Sp. (...) S.A. o podniesieniu kapitału zakładowego w Spółce (...). W tym miejscu dodatkowo zwrócić należy uwagę na dokument: Warianty transformacji gospodarczych (...) S.A. ze (...) roku, a więc z czasu podjęcia analizowanej uchwały. W dokumencie tym przewidziano dwa teoretyczne modele dalszego (...) S.A.

- wariant A – (...) S.A. jako uczestnik bardzo dużej grupy budowlanej realizującej poważne wszechstronne kontrakty budowlane;

- wariant B – P. jako nowoczesna fabryka konstrukcji z betonu – towarowy dostawca dla innych firm z różnymi usługami wspomagania marketingowego.

W dokumencie tym przewidywano definitywne oddzielenie sfery usług budowlanej od sfery przemysłowej w celu późniejszego łatwiejszego dostosowania Spółki (...) S.A. do wariantu A lub B, rekomendując kierunek przemysłowy, jako bardziej realny i gospodarczo uzasadniony, co wymagałoby:

- stopniowego przeniesienia działalności budowlanej do spółki córki - (...) S.A. i wycofywania się z działalności budowlanej spółki – matki będącej w 2/3 firmą ogólnobudowlaną przy zachowaniu ścisłych związków kooperacyjnych w celu stopniowego wyjścia kapitałowego w okresie do trzech lat. „Korzystne odzyskanie kapitału wymaga jednak utrzymania atrakcyjności sfery budowlanej P. i dalszych prób jej poprawy” (vide: czerwony segregator z dokumentacją złożoną na rozprawie w dniu (...) roku przez M. F. (1)).

Zwłaszcza ten ostatni dokument jednoznacznie wskazuje na intencje oskarżonych i brak nie tylko zamiaru, ale i świadomości wyrządzenia Spółce (...) S.A. szkody majątkowej.

Wnioskowanie to jest tym bardziej zasadne, jeśli zważyć w jakich warunkach ekonomicznych kwestionowana przez skarżącego uchwała została podjęta. Wprawdzie zgodzić należy się z autorem apelacji, że samodzielne ustalenia Sądu Okręgowego co do tego, czy Spółce (...) S.A. w okresie podjęcia rzeczonych uchwały, a następnie jej realizacji, groziła niewypłacalność, czy też nie, są nieuprawnione (vide: k. 331-332 uzasadnienia SO). Ustalenia tego rodzaju wymagają wszak wiadomości specjalnych, stanowiących domeną biegłych, w tym powołanych w sprawie na etapie postępowania przygotowawczego, których wyliczenia rachunkowe w tym zakresie nie zostały przez Sąd I instancji podważone. Jednakże kwestia świadomości oskarżonych co do powyższego stanu rzeczy jest kompetencją orzeczniczą sądu. Mimo, że Sąd Okręgowy nie poczynił w tym zakresie bezpośrednich ustaleń, zasadnie jednak argumentował, że decyzja o podniesieniu kapitału zakładowego w Spółce (...) S.A. została podjęta w oparciu o dane finansowe na dzień (...) r. Te zaś, co bezsporne, wskazywały, iż Spółka ta zamknęła rok obrotowy wynikiem dodatnim. Wprawdzie nastąpił znaczny spadek sprzedaży, co wymusiło zintensyfikowanie restrukturyzacji majątkowej w drugiej połowie (...) r., nie zmienia to jednak faktu, iż Spółka (...) S.A. była rentowana. Wprawdzie po korekcie sprawozdań finansowych okazało się, że wyniki finansowe Spółki były gorsze, a w konsekwencji stan określany mianem „zagrożenia upadłością” - jak wynika z opinii biegłych dra M. B. (1) i A. N. - datował się już od (...) r. (wedle stanu przed korektą), to jednak okoliczność ta nie oznacza, że oskarżeni mieli tego pełną świadomość. Przemawia za tym niesporny fakt, iż Spółka (...) S.A. miała w tym czasie tzw. bieżącą płynność finansową (utraciła ją bowiem dopiero w (...) r.), a opinie biegłych rewidentów badających sprawozdania (...) S.A. za rok (...) nie stwierdziły naruszeń prawa ani też zagrożeń kontynuacji działalności Spółki w roku (...) r. Najlepiej zresztą stan świadomości oskarżonych oddaje to, że Rada Nadzorcza Spółki (...) S.A., na posiedzeniu w dniu (...) (...) roku wyraziła zadowolenie z wyników uzyskanych przez Zarząd w roku (...), pozytywnie opiniując sprawozdanie finansowe Zarządu z działalności Grupy (...) S.A. za rok (...) (vide: protokół nr (...) SA z dnia (...) (...) r.), zaś kilka miesięcy wcześniej, na posiedzeniu w dniu (...) r. Rada Nadzorcza wyraziła zadowolenie z prognozy zamknięcia roku (...) r. zyskiem netto (faktycznie rok zamknięto ponad dwumilionową stratą), przyznając członkom Zarządu premię uznaniową w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia (vide: protokół nr (...) posiedzenia (...) S.A. z (...) r.). Z kolei dostępne prognozy ekonomiczne na rok (...) nie wskazywały na tak długotrwały i głęboki kryzys w budownictwie. W założeniach do (...) S.A. na rok (...) zapisano (...) rok wykazał znaczne zmniejszenie dynamiki, zaś miniony (...) rok pełną stagnację budownictwa (...) błędy prognostyczne renomowanych instytucji powodują powściągliwość ośrodków badania koniunktury od formułowania prognoz na (...) rok, nie mówić o kolejnych latach.(...) Mimo tych negatywnych relacji założyć można, że budownictwo w P. w (...) roku być może uzyska dynamikę 3-5 procentową. (...) Aktualnie nie ma podstaw do zakładania dalszego ostudzenia, wprost przeciwnie mogą wystąpić pewne elementy przyspieszenia.(...)”. W oparciu o te prognozy i posiadany portfel zleceń zakładano wzrost obrotów Spółki (...) S.A. o 25 % (vide: Budżet Spółki na rok (...), (...) (...)). Przypomnieć w tym miejscu należy, iż biegły B. wyraźnie ocenił prognozy wyników finansowych Grupy (...) S.A. za dopuszczalne, choć nietrafne.

Poza tym faktyczna sytuacja Spółki (...) S.A. została ujawniona dopiero we wrześniu i listopadzie (...) roku (vide: Raport dla (...) Sp. z o.o. przygotowany przez (...) Sp. z o.o. w W. dla akcjonariusza - (...) Jupiter oraz Raport z przeglądu dokumentacji w (...) S.A. przygotowany przez K., (...) Sp. z o.o. w W.). Mimo postawionej przez powołanych w I fazie postępowania biegłych tezy o „fryzowaniu” wyników (...) Spółki (...), prokurator nie zarzucił oskarżonym nierzetelnego prowadzenia ksiąg rachunkowych. W tym stanie rzeczy nie sposób wywieść, iż oskarżeni, podejmując uchwałę o podniesieniu kapitału zakładowego w Spółce zależnej, a następnie realizując ją mieli świadomość możliwości wyrządzenia Spółce (...) S.A. szkody majątkowej – celowo dokapitalizowali Spółkę (...), by

w okresie do trzech lat wyjść z niej kapitałowo na korzystnych warunkach – nie tylko więc chcieli uniknąć strat, ale otworzyć w przyszłości możliwość przysporzenia spółce - matce korzyści finansowych.

Jakkolwiek z opinii biegłego do spraw prawidłowości funkcjonowania podmiotów gospodarczych – dra M. B. (1) wynika, że rzeczona decyzja była niecelowa, gdyż nie poprawiała sytuacji ekonomicznej ani Spółki (...) S.A., ani Spółki (...), która w (...) r. upadła, przez co spółka - matka straciła nakłady, jakie poniosła w sensie czysto rachunkowym w wysokości 1.803.200 zł, jednakże do kwoty 1.450.000 zł biegły uznał decyzję za racjonalną, a więc i uzasadnioną ekonomicznie. Poza tym zauważyć należy, że operacja ta w sensie bilansowym, bezpośrednio po jej przeprowadzeniu nie spowodowała szkody w majątku Sp. (...) S.A., gdyż ta była jedynym akcjonariuszem w Sp. P. B. i objęła wszystkie akcje gotówkowe w jej podwyższonym kapitale – nastąpiła zamiana gotówki (i wiarytelności) na majątek finansowy (prawa majątkowo-korporacyjne – akcje). Należy także zauważyć, iż sytuacja ekonomiczna całej Grupy (...) nie odbiegała od sytuacji Sp. (...) S.A., a zatem i sytuacja ekonomiczna Sp. P. B. musiała być w dużej mierze zdeterminowana przez czynniki zewnętrzne – dekonstrukcję, w tym w branży budowlanej, a jak sam biegły stwierdził, nie podjął się oceny na ile, na sytuację ekonomiczną Spółki (...) S.A., miały wpływ czynniki zewnętrzne, a na ile oskarżeni, gdyż jest temu przeciwny - nie istnieje bowiem jeden szablon pozwalający to zmierzyć, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd orzekający. Jednego biegły był za to pewny - oba te czynniki miały łącznie wpływ na sytuację wskazanej Spółki (vide: protokół przesłuchania biegłego w dniu (...)), a w związku z tym i całej Grupy (...), w tym Spółki (...). Skoro nie można w sposób pewny (z uwagi na obiektywny brak odpowiednich narzędzi badawczych) zmierzyć wpływu ryzyka zewnętrznego i ryzyka specyficznego – używając nomenklatury biegłego B. - to nie sposób wykluczyć w świetle reguł logicznego wnioskowania, że w sytuacji poprawy koniunktury gospodarczej podniesienie kapitału zakładowego w Spółce (...) S.A. o kwotę 2.250.000 zł zapobiegłoby jej krachowi, a tym samym utracie zainwestowanych przez Spółkę (...) S.A. nakładów, a nawet więcej - zapewniłoby korzystne wyjście kapitałowe z ww. spółki, tak jak to planowano. W tym sensie, a także normy art. 5 § 2 k.p.k., twierdzenie Sądu Okręgowego, że kwestionowana przez skarżącego decyzja o podniesieniu kapitału zakładowego w spółce zależnej mieściła się w granicach dopuszczalnego ryzyka gospodarczego, zasługiwało na podzielenie. Z tego też względu zarzucanie przez skarżącego Sądowi orzekającemu, że poczynił żadnych ustaleń co do tego w jaki sposób środki pochodzące z podwyższenia kapitału zakładowego zostały w Spółce (...) wykorzystane i czy po ogłoszeniu jej upadłości Spółka (...) S.A. zachowała nad nimi władztwo, jawi się jako zupełnie bezprzedmiotowe i wynika z niezrozumienia pojęcia ww. inwestycji, sprowadzającej się do zmiany aktywów, przez co spółka - matka po przeprowadzeniu transakcji nie mogła już włączyć tymi samymi aktywami.

Odnosnie wyrządzenia Spółce (...) S.A. szkody majątkowej w kwocie 788.500 zł - poprzez podjęcie lub realizację niezasadnej ekonomicznie uchwały o podniesieniu kapitału zakładowego w spółce zależnej (...) Sp. z o.o., zarzucanego oskarżonym - B. F. (2) i P. S. - Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego, iż kwestionowana przez oskarżyciela publicznego decyzja i jej wykonanie, nie tylko nie były zdeterminowane zamiarem wyrządzenia szkody majątkowej przez wymienionych spółce – matce, ale i w efekcie takowej szkody jej nie wyrządziły, gdyż nakłady poniesione na podwyższenie kapitału w Spółce (...) zwróciły się Spółce (...) S.A.

Słusznie Sąd Okręgowy w tym zakresie argumentował, że biegły M. B. (1) konsekwentnie i jednoznacznie stwierdził, iż podwyższenie kapitału Spółki (...) Sp. z o.o. do kwoty 800.000 zł było działaniem ekonomicznie efektywnym, ostatecznie pozytywnie oceniając działania Zarządu Spółki (...) S.A. do momentu podwyższenia kapitału zakładowego do kwoty 1.400.000 zł, i nie traktował tego jako szkody. Wprawdzie w sporządzonych w śledztwie opiniach ocenił samo utworzenie Spółki (...), a następnie podniesienie w niej kapitału o 800.000 zł za posunięcie niecelowe i zbyt ryzykowne, jednakże ocenę tę łączył z próbą przejęcia Spółki przez T. K. (1), co stanowi przedmiot odrębnego zarzutu. Nawet wówczas jednak nie wykluczał celowości rzeczony inwestycji jako wyrazu przyjętej przez Zarząd (...) S.A. taktyki na „przeczekanie układu”. Zauważyć zaś należy, że jak to wynika z ustaleń Sądu orzekającego taka właśnie strategia przyświecała członkom Zarządu spółki – matki, która wobec utraty płynności finansowej w (...) roku i zajęcia kont bankowych przez komornika, nie była w stanie dalej prowadzić działalności operacyjnej. Okoliczności te legły więc u podstaw powołania nowego podmiotu – właśnie Spółki (...) S.A., która przejęła rolę (...) S.A. Ponieważ zaś ta w (...). znajdowała się w trudnej sytuacji finansowej (groziła jej upadłość, a zatem groźba gwałtownego wzrostu zobowiązań i pogorszenie sytuacji wierzycieli, pracowników, kontrahentów handlowych i akcjonariuszy Spółki (...) S.A.), za

racjonalne należało uznać podwyższenie jej kapitału zakładowego o 800.000 zł, niżli ogłosić jej upadłość i utracić nakłady poniesione na jej utworzenie. Nie mniej ważką okolicznością był zamiar utrzymania limitów eksportowych w Grupie (...), co wymagało istnienia podmiotu wolnego od zaległości podatkowych, których to kryteriów (...) S.A. nie spełniła już od (...) r. Innymi słowy, Spółka (...) S.A. mogła prowadzić swoją podstawową działalność jedyne poprzez spółkę - córkę, która traktowana też była przez nadzorcę sądowego i sędziego komisarza jako gwaranta realizacji układu z wierzycielami. Ostatecznie, oceniając inwestycję z tego punktu widzenia biegły B. uznał przedmiotową inwestycję za celową. Wprawdzie podwyższenie kapitału zakładowego w Sp. P. B. o 800.000 zł zostało uznane post factum przez nadzorcę sądowego – A. S. (1), który podjął tę decyzję po konsultacji z sędzią komisarzem i profesorem (...) w P. – F. Z. - autorytetem w dziedzinie prawa upadłościowego, jednakże - jak wynika z wyjaśnień oskarżonych i zeznań A. S. (1) - członkowie Zarządu pozostawali z nadzorcą sądowym w stałym kontakcie telefonicznym i kwestię tę z nim uzgadniali - analogicznie z Radą Nadzorczą Spółki (...) S.A. Słusznie także Sąd orzekający argumentował, iż w sensie bilansowym podniesienie kapitału zakładowego w spółce zależnej od spółki – matki, która była większościowym jej udziałowcem (dwa udziały w podwyższonym kapitale objęła inna spółka zależna od (...) S.A., tj. P. K.) pociągnęła za sobą jedynie zmiany jakościowe (zamiana gotówki na prawa majątkowo-korporacyjne). Wywody Sądu Okręgowego są w tej mierze wyczerpujące i nie ma sensu ich w tym miejscu powtarzać. Uzupełniająco jedynie stwierdzić należy, iż nawet biegły G. K., który badał sytuację ekonomiczną Spółki (...) S.A., na zlecenie Sądu Rejonowego Wydział XV Gospodarczy Spraw Upadłościowych i Naprawczych w P. do sprawy (...), w opinii z (...) r., mimo krytycznej oceny celowości utworzenia takiego podmiotu jak Spółka (...) (z racji zbyt dużego ryzyka utraty przez Sp. (...) S.A. pozycji dominującej i przejęcia tej pierwszej przez podmioty zewnętrzne, podobnie jak raport (...) – k. 3814-3820), stwierdził: „N. działalność i niepłacenie długów mogły być realizowane dzięki przejęciu strumienia zaopatrzenia przez P. B.”, wskazując że (...) S.A. uzależniła się jednego odbiorcy, co przedłużyło funkcjonowanie przedsiębiorstwa (vide: k. 3658). De facto więc ww. przyznał, że dzięki Spółce (...) S.A. mogła trwać – a trwała, co bezsporne, do czasu poprawy koniunktury i znalezienia inwestora strategicznego.

W związku z tym w pełni zasadnie Sąd Okręgowy uznał, że oskarżeni B. F. (1) i P. S., podejmując – realizując uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego w Spółce (...) o 800.000 zł, działali w ramach dopuszczalnego ryzyka gospodarczego. Ubocznie zauważyć należy, iż same związki (...) z T. K. (1), wbrew ocenie skarżącego, nie podważają powyższej oceny - brak jest bowiem jakichkolwiek dowodów, poza spekulacjami, aby przedmiotowa uchwała zdziałana została w interesie tej osoby.

Konstatacja ta przesądzała także o zasadności podjęcia przez oskarżonych M. F. (1), C. P. i W. N. uchwały nr (...) z dnia (...) roku o podwyższeniu kapitału zakładowego w Spółce (...) do kwoty 1.000.000 zł. Uchwała ta nie została przez wymienionych zrealizowana, gdyż oskarżeni ci zostali odwołani z pełnionych funkcji członków Zarządu, de facto jednak jej podjęciu przyświecał taki sam cel, jak członkom kolejnego Zarządu, tj. B. F. (2) i P. S., którzy realizując odrębnie podjętą w tej kwestii uchwałę nr (...) z dnia (...) r. o podniesieniu kapitału zakładowego w Spółce (...) o 800.000 zł w praktyce wykonywali pierwotny zamysł poprzedniego Zarządu Sp. (...) S.A. Zważywszy, iż kierowali się oni potrzebą poprawy zdolności kontraktowej Spółki (...), a tym samym spółki – matki, której ta pierwsza była operatorem, nie sposób przypisać im zamiaru i świadomości wyrządzenia tą decyzją szkody majątkowej Sp. (...) S.A. i to w wielkich rozmiarach, tym bardziej, że samo podjęcie uchwały nie przesądzało o jej realizacji i sposobie wykonania, w tym co do kwoty faktycznego podwyższenia kapitału.

Ponieważ biegły B. podwyższenie kapitału zakładowego w Spółce (...) uznał za racjonalne i celowe z punktu widzenia kryteriów zastosowanych przez oskarżonych, słusznie Sąd orzekający skonstatował, iż kwestionowana przez prokuratora decyzja Zarządu mieściła się w granicach dopuszczalnego ryzyka gospodarczego. Wprawdzie sam program naprawczy przyjęty przez oskarżonych był ryzykowny i dyskusyjny, na co wyraźnie wskazywał nie tylko biegły B., ale i choćby (...) Sp. z o.o. z dnia (...) (...) r., jednakże sytuacja ekonomiczna Spółki (...) S.A. i całej Grupy (...) była w dużej mierze zdeterminowana przez dekonunkturę, która nie tylko utrudniała planowanie i zarządzanie tak dużym przedsięwzięciem gospodarczym, ale i wymagała niestandardowych decyzji, na co trafnie zwrócił uwagę Sąd orzekający. Zwrócić w tym miejscu należy uwagę i na to, że choć oskarżeni – M. F. (1), C. P. i W. N. zostali odwołani z pełnionych funkcji po ujawnieniu faktycznej sytuacji ekonomicznej Spółki (...) S.A. w raportach sporządzonych

przez O. oraz K., B. & Audytorzy, i krytycznej w nich oceny celowości utworzenia spółki córki P. B., to kolejni członkowie Zarządu - B. F. (1) i P. S., zobowiązani przez Radę Nadzorczą Spółki (...) S.A. do przygotowania programu naprawczego, podążyli tym samym tropem, uznając za celowe dokapitalizowanie działalności spółki - córki.

W kwestii usiłowania wyrządzenia Spółce (...) S.A. szkody majątkowej w kwocie 370.157,37 zł przez oskarżonego S. K. Sąd Apelacyjny podziela pogląd Sądu Okręgowego, iż wyliczona przez biegłego szkoda, ma wyłącznie charakter potencjalny, lecz nie tylko dlatego, że nie doszło do sprzedaży środków trwałych za 5% ich wartości początkowej, ale dlatego, że działanie to nie stanowiło w ogóle usiłowania popełnienia czynu z art. 296 k.k., a co najwyżej niekaralne przygotowanie (art. 16 k.k.).

Usiłowanie jako forma stadialna, zajmuje trzecią pozycję w "pochodzie" przestępstwa, który składa się z czterech etapów:

- 1) powzięcia zamiaru (niekaranego nigdy, w myśl zasady cogitationis poenam nemo patitur);
- 2) czynności przygotowawczych (karanych wyjątkowo);
- 3) usiłowania (z reguły karanego);
- 4) dokonania (zawsze karanego).

Przypomnieć należy, iż zgodnie z treścią art. 13 § 1 k.k. odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Pomijając w tym miejscu kwestię samego zamiaru popełnienia określonego w przepisie części szczególnej ustawy karnej konkretnego czynu zabronionego, odnieść należy się najsamprzód do samego znamienia bezpośredniości. Na gruncie cytowanego przepisu granicę pomiędzy zawsze karalnym usiłowaniem a wyjątkowo karalnym przygotowaniem wyznacza cecha bezpośredniości zachowania, zrealizowanego przez sprawcę pomiędzy chwilą podjęcia zamiaru a dokonaniem. Tylko takie zachowanie może być uznane za usiłowanie, które już bezpośrednio zmierza do dokonania (zob. wyrok SN z dnia 10 marca 2006 r., V KK 278/05, LEX nr 180767), czyli gdy zagrożenie dla określonego dobra prawnego przekształca się z zagrożenia abstrakcyjnego w realne (por. stanowisko SN w wyroku z dnia 4 (...) 2007 r., II KK 322/06, OSNwSK 2007, poz. 1964, a także SA w K. w wyroku z dnia 22 (...) 2014 r., II AKa 88/14, LEX nr 1587241, zob. także J. K., J. M.- (...), *Przestępstwo...*, s. 149 i n.).

Zmianę charakteru zagrożenia dla dobra prawnego w wypadku przejścia od stadium przygotowania do stadium usiłowania trafnie określił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 (...) 1999 r., III KKN 704/98 (Prok. i Pr.-wkł. (...), nr 2, poz. 2): " Wyjaśnienie różnicy pomiędzy przygotowaniem a usiłowaniem sprowadza się do ustalenia, czy zachowanie sprawcy było abstrakcyjnym czy też konkretnym zagrożeniem dla chronionego prawem dobra. Przygotowanie to stworzenie warunków do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania, które może przybierać różne formy, takie jak np. przysposobienie środków, zbieranie informacji, wejście w porozumienie z inną osobą czy sporządzanie planu działania. Usiłowanie zaś, to coś więcej, bowiem sprawca w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania. Usiłowanie jest zatem bardziej konkretne niż przygotowanie, a zagrożenie dobra chronionego staje się realne" (zob. także postanowienie SN z dnia 23 maja 2007 r., V KK 265/06, OSNKW 2007, nr 7-8, poz. 58).

Usiłowanie musi być zatem czymś bliższym dokonania niż tylko stworzeniem warunków do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania.

Trafnie na rozróżnienie stadiów przeddokonania i na treść znamienia bezpośredniości zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 sierpnia 1988 r., II KR 157/88, *Gazeta (...)*, nr 22, s. 6. Zdaniem Sądu Najwyższego "nie jest usiłowaniem sam zamiar popełnienia przestępstwa, chociażby niedwuznacznie wyrażony na zewnątrz. Kryterium bezpośredniości jest bardzo istotne dla usiłowania. Na jego podstawie można jedynie czynić adekwatne rozróżnienie między usiłowaniem a przygotowaniem, które jest działalnością dążącą, ale nie bezpośrednio, do dokonania

przestępstwa. (...) - jako kryterium usiłowania oceniać należy na podstawie takich czynności, które rzeczywiście są zbliżone do dokonania i są ostatnią fazą działalności, którą sprawca ma wykonać, aby urzeczywistnić swój zamiar" (por. Andrzej Zoll: Komentarz do art.13 Kodeksu karnego, stan prawny: 2016.08.01).

Z niekwestionowanych ustaleń Sądu meriti wynika, iż pismem z dnia (...) roku S. K. – ówczesny Prezes Zarządu (...) S.A. wystąpił do nadzorcy sądowego, ustanowionego w sprawie (...) Sądu Rejonowego w P. o wyrażenie zgody na zbycie urządzeń i narzędzi, stanowiących własność (...) S.A., za cenę nie niższą niż 5 % ich wartości początkowej, na rzecz P. (...). Wniosek ten umotywowano tym, że w efekcie restrukturyzacji (...) S.A. pracownicy obsługujący przedmiotowe urządzenia przeszli do ww. spółek, które z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną Spółki (...) S.A. w znacznej części przejęły realizację kontraktów związanych z prefabrykacją dostaw i montażem elementów. Środki uzyskane ze sprzedaży miały zostać przeznaczone na spłatę zaległych i nie objętych układem kredytów bankowych, które uprzednio finansowane były głównie ze środków pochodzących ze zrealizowanych sprzedaży nieruchomości. Pismem z dnia 2 kwietnia (...) roku nadzorca sądowy (...) SA. – A. S. (1) nie wyraził zgody na proponowaną sprzedaż, wskazując, że przeprowadzenie takiej sprzedaży bez konkretnej wyceny, byłoby sprzeczne z zasadami prowadzonego z wniosku Spółki (...) S.A. postępowania układowego (vide: k. 35-36 uzasadnienia SO).

W tak ustalonym stanie faktycznym, nie kwestionowanym przez skarżącego, nie sposób uznać, że oskarżony swoim zachowaniem – mieszczącym się w granicach jego kompetencji do zajmowania się sprawami majątkowymi Sp. (...) S.A. - bezpośrednio zmierzał do dokonania, czyli wyrządzenia Spółce (...) S.A. szkody majątkowej w znacznych rozmiarach, in concreto w kwocie 370.157,37 zł. Przede wszystkim oskarżony nie stwarzał bezpośredniego zagrożenia dla chronionego dobra prawnego (mienia zarządzanego przez niego podmiotu) - było to jedynie zamierzenie, co do którego minimalnych warunków zgodę miał wyrazić nadzorca sądowy, stosownie do poczynionych po otwarciu postępowania układowego ustaleń z Zarządem Spółki (...) S.A. (vide: zeznania A. S. złożone na rozprawie k. 10806 – 10815). Trafna więc była konstatacja Sądu orzekającej, że była to jedynie propozycja, co oznaczało, że w praktyce wymienione w piśmie środki trwale mogły być zbyte za cenę wyższą aniżeli 5% ich wartości księgowej, czego w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego nie sposób wykluczyć. Mimo, iż w okresie tym S. K. uważany był przez niektórych za reprezentanta interesów T. K. (1) (vide: wyjaśnienia M. F. - k. 506 t.o.), który w połowie (...) r. wraz z grupą czterech powiązanych z nim osób (K. R., S. K., L. P. i K. K. (2)) nabył akcje (...) S.A. zbyte przez (...) Jupiter, co dało mu blisko 50% głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy i umożliwiło wprowadzenie „swoich” ludzi do Rady Nadzorczej (vide: k. 840, 3442), zaś w grudniu (...) r. i (...)r. zostały podjęte uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego w Spółce (...) o 1.400.000 zł i objęciu udziałów w podwyższonym kapitale także przez T. K. (1), jednakże okoliczności te nie przesądzają o zamiarze oskarżonego w tym konkretnym przypadku, a poza tym należy uznać je za irrelevantne w sytuacji brak realizacji znamion usiłowania typu czynu zabronionego spenalizowanego w art. 296 k.k.

Sąd Apelacyjny podziela także konstatację Sądu Okręgowego, iż transakcja zbycia udziałów w Sp. (...) za cenę poniżej wartości księgowej, była transakcją racjonalną i podjętą w granicach dopuszczalnego ryzyka. Faktem jest, że cena transakcyjna (10.000 €) nie odpowiadała wartości księgowej udziałów Spółki (...) (25.000 €). Z drugiej jednak strony nie sposób wykluczyć, iż w różnicy tej nie zawierałyby się koszty jej likwidacji na terenie N., gdzie procedura ta, jak ustalił biegły M. B. (1) w dodatkowej opinii z dnia (...) r., jest dość kosztowana (szacowany koszt likwidacji spółki o kapitale zakładowym 25 000 € może kształtować się w granicach od 3.500 € do 5.500 €) i czasochłonna. Faktycznych kosztów likwidacji Spółki nie udało się w sposób pewny ustalić, biegły bowiem nie uzyskał koniecznych po temu dokumentów. Z protokołu przesłuchania biegłego B. na rozprawie w dniu (...) r. wynika, że Spółka (...), która jako ostatnia posiadała udziały (...), zbyta została osobie fizycznej (p. H.), z którą nie ma żadnego kontaktu (vide: k. 12.558 w zw. z k. 12.572). (...) dowodowa została więc w tym zakresie wyczerpana.

Nadto, w czasie gdy doszło do kwestionowanej przez oskarżyciel publicznej transakcji, Spółka (...) była spółką (...), zaś Spółka (...) S.A., potrzebowała środków na zapłatę podatków od wynagrodzeń pracowniczych likwidowanego Oddziału Spółki w M. na terenie N. - alternatywą była sprzedaż rzeczowej spółki wraz z jej znakiem firmowym i nazwą podmiotowi spoza grupy kapitałowej, czego oskarżeni chcieli uniknąć, i w tej sytuacji zdecydowali się na jej zbycie na kwotę 10.000 € Spółce (...), która także prowadziła swoją działalność na terenie N.. Sam fakt, że nie była ona likwidowana przez okres kolejnych 6 lat skłonił biegłego B. do postawienia tezy, i to jeszcze w uzupełniającej opinii z

dnia (...), że skoro w księgach spółki zależnej – (...) Sp. z o.o. figurowała wartość udziałów Sp. (...) jako element jej majątku, to trudno przesądzić o powstaniu szkody – sytuacja ekonomiczna Sp. P. B. wskazywała bowiem na możliwość generowania w przyszłości zysków również przez jej spółkę zależną - (...).

W praktyce – do czasu jej likwidacji generowała ona straty, które pomniejszały jej kapitał własny do około 13.000 €, co przy uwzględnieniu szacunkowych kosztów likwidacji spółki skłoniło biegłego do ponowienia tezy w opinii z dnia 1 (...) 2014r., iż nie sposób wykluczyć, że z powyższego punktu widzenia (możliwego do przyjęcia w momencie podejmowania decyzji i wysoce prawdopodobnych kalkulacji w tym zakresie) analizowana transakcja została podjęta w warunkach dopuszczalnego ryzyka, czyli była korzystna dla Sp. (...) S.A. Wprawdzie w okresie tym obowiązywała wspomniana wyżej uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego w Spółce (...) o 1.400.000 zł ze wskazaniem na T. K. (1), które to działanie jednoznacznie zostało ocenione przez biegłego B. jako działające na szkodę Spółki (...) S.A., a następnie sądownie unieważnione, to okoliczność ta nie podważa wyjaśnień oskarżonych, które zostały w tej mierze pozytywnie zweryfikowane przez biegłego B.. Marginalnie zauważyć należy, iż kwestionowana przez prokuratora czynność została zdziałana przez S. K. wspólnie z M. U. (1), co do którego brak jest jakichkolwiek podejrzeń o jego powiązania z T. K. (1), przy czym zastanawiający jest brak konsekwencji oskarżyciela, który to samo zachowanie w przypadku pierwszego z wymienionych zakwalifikował w akcie oskarżenia z art. 296 § 1 k.k., a w przypadku tego ostatniego z art. 585 § 1 k.k.

Wprawdzie zbycie udziałów w Spółce (...) zostało krytycznie ocenione przez G. K. we wspomnianej wcześniej opinii sporządzonej przez niego dla sądu upadłościowego, jednakże zauważyć należy, iż ocenił on rzeczoną transakcję tylko pod kątem wartości zbywanych udziałów i nie brał pod uwagę okoliczności naprowadzonych przez oskarżonych w swojej linii obrony, co zresztą zrozumiałe, jeśli zważyć, że nie była ona wydana dla potrzeb procesu karnego. Wprawdzie Sąd orzekający w swojej ocenie pominął tę część materiału dowodowego, na co słusznie zwrócił uwagę autor apelacji, finalnie jednak wnioski wyciągnięte przez niego okazały się trafne.

Przeprowadzona powyżej kontrola instancyjna byłaby niepełna, gdyby pominięte te elementy zarzucanego oskarżonym zachowania, które zostały zakwalifikowane przez skarżącego, jak działające - w formie dokonania bądź usiłowania - na szkodę wielu wierzycieli Spółki (...) S.A. (art. 300 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 308 k.k.).

Sąd Apelacyjny generalnie (i w zakresie w jakim apelacja prokuratora nie została przez Sąd odwoławczy uwzględniona) podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż kwestionowane przez oskarżyciela publicznego decyzje i czynności oskarżonych w formie:

- podniesienie kapitału zakładowego w spółce zależnej (...) S.A., o kwotę 2.250.000 zł, poprzez objęcie akcji w podwyższonym kapitale przez Sp. (...) S.A.,
- usiłowanie podniesienia kapitału zakładowego w spółce zależnej – (...) Sp. z o.o. do kwoty 1.000.000 zł, poprzez objęcie udziałów w podwyższonym kapitale przez Sp. (...) S.A.,

zarzucanego oskarżonym - M. F. (1), C. P., W. N. i M. J.,

- podniesienie kapitału zakładowego w spółce zależnej P. B. o kwotę 800.000 zł, poprzez objęcie udziałów w podwyższonym kapitale przez Sp. (...) S.A.,

zarzucanego oskarżonym B. F. (2) i P. S.,

- nie dokonanie „ściągnięcia” należnych Spółce (...) S.A. wierzytelności z tytułu niewywiązania się przez T. K. (1) ze zobowiązań wynikających z zakupu w dniu (...) roku nieruchomości położonej w K. za kwotę 600.000 złotych

zarzucanego oskarżonym B. F. (2), S. P. (1), M. U. (1) i S. K.,

- cesję na rzecz Sp. P. B. wierzytelności (...) S.A. wobec Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w S. w kwocie 426.863,39 złotych,

zarzucanego oskarżonym - M. J. i B. F. (2),

- cesję wierzytelności Sp. (...) S.A. wobec firmy (...), na rzecz Sp. P. B. w kwocie 381.537,79 złotych,

zarzucanego oskarżonemu B. F. (2),

- cesję wierzytelności Sp. (...) S.A. od (...) Budowlane Spółka z o.o. w kwocie 54.677,70 złotych, na rzecz (...) Company Spółka z o.o., w W., a następnie cesję zwrotną z (...) Company przedmiotowej wierzytelności ze zobowiązaniem zapłaty dodatkowej kwoty w wysokości 5.541,87 złotych,

zarzucanego oskarżonym M. U. (1) i S. K.,

- zbycie 100% udziałów w Sp. (...) S.A. (...) o wartości 25.000 Euro za 10.000 Euro na rzecz Sp. P. B.,

zarzucanego oskarżonym - M. U. (1) i S. K.,

- usiłowanie zbycia na rzecz Spółek (...) składników majątkowych Spółki (...) S.A., w postaci urządzeń i narzędzi, za kwotę nie mniejszą niż 5% ich wartości początkowej,

zarzucanego oskarżonemu S. K.,

nie były zdeterminowane zamiarem udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzycieli Spółki (...) S.A. przez wymienionych oskarżonych, mimo częściowo niepełnej i wadliwej argumentacji Sądu orzekającego, a przez to momentami dowolnej oceny zgromadzonych w tym zakresie dowodów, co posłużyło autorowi apelacji do postawienia wyeksplikowanych na wstępie zarzutów odwoławczych.

W uzupełnieniu przywołanej przez Sąd Okręgowy argumentacji stwierdzić należy w pierwszym rzędzie, iż kwestionowane przez oskarżyciela publicznego zachowania oskarżonych polegające na podwyższaniu (usiłowaniu tegoż) w Spółkach zależnych – P. B. i P. B. oraz zaniechaniu ściągnięcia należności Spółki (...) S.A. od T. K. (1), wymienionych wyżej (tj. od jeden do trzy) w ocenie Sądu Apelacyjnego w ogóle nie wyczerpywały znamion czynności czasownikowych, a więc strony przedmiotowej zarzucanego oskarżonym typu czynu zabronionego.

N. stwierdzić należy, iż przestępstwo z art. 300 § 1 k.k. realizowane jest poprzez znamię czasownikowe polegające na usuwaniu, ukrywaniu, zbywaniu, darowaniu, niszczeniu, rzeczywistym lub pozornym obciążaniu albo uszkadzaniu składników majątku dłużnika. Jest to lista zamknięta, co więcej z przestępczym działaniem, w postaci dokonania, mamy do czynienia tylko w przypadku zaistnienia skutku, jakim jest udaremnienie lub uszczuplenie zaspokojenia wierzyciela (lub wielu - § 3), co sprawca czynu musi obejmować swoim zamiarem - bezpośrednim lub ewentualnym.

Czynności wskazane wyżej muszą prowadzić więc do uszczuplenia majątku dłużnika. Tylko bowiem taki kierunek postępowania prowadzi do penalizowanego skutku w postaci upadłości lub niewypłacalności.

Pojęcie usuwania rzeczy nie ma charakteru prawnego, lecz faktyczny. Wiąże się ono z przeniesieniem rzeczy w przestrzeni, na tyle odległym, że dłużnik pozbawiony jest kontaktu ze składnikiem majątku. T. R. (Glosa do wyroku SN z 15.6.(...) r., II KK 36/03, OSNwSK (...), Nr 1, poz. 605) uznał, iż "usunięcie to istotna zmiana położenia przestrzennego". Wskazana czynność może polegać wyłącznie na działaniu i odnosić się do rzeczy ruchomych – nie można usunąć prawa, roszczenia, ale i nieruchomości. Ukrywanie składników majątku dotyczy nie tylko rzeczy, ale również wszelkich innych praw jak np. roszczeń. Ukrycie może polegać zarówno na fizycznym umieszczeniu rzeczy w miejscu niezauważalnym dla dłużnika czy organu egzekucyjnego, jak również na niewyjawieniu składników majątkowych. Zbycie składników majątku, w rozumieniu art. 300 k.k. powinno być rozumiane w sposób cywilistyczny – jako czynność rozporządzającą odpłatną lub pod tytułem darmym. Pojęcie "darowania" ma swoją ustawową definicję przewidzianą w art. 888 k.c. Szerzej interpretuje to pojęcie J. M. ([w:] Zoll, Kodeks karny, t. III, 2006, s. 757), który rozumie pod nim wszelkie czynności rozporządzające pod tytułem darmym – zrzeczenie się hipoteki, zwolnienie z długu, zrzeczenie się roszczenia.

Zniszczenie rzeczy (składnika majątku), zgodnie z intuicją językową, powinno być utożsamiane z jej fizyczną likwidacją lub pozbawieniem użytku. Uszkodzenie składnika majątkowego ma łagodniejsze konsekwencje niż jego zniszczenie, jest to zniszczenie częściowe składnika, pomniejszenie jego wartości. Jak wskazuje J. M. ([w:] Zoll, Kodeks karny, t. III, 2006, s. 758), pod pojęciem rzeczywistego obciążenia majątku należy rozumieć przyjęcie przez dłużnika w sposób prawnie skuteczny jakiegokolwiek obowiązku majątkowego. Pozorne obciążenie majątku wiązać się musi z pojęciem pozorności używanym w treści art. 83 § 1 k.c. (por. Kodeks karny. Komentarz red. prof. dr hab. R. S., Rok wydania: 2016, Wydawnictwo: C.H. B.).

Przenosząc powyższe uwagi o charakterze teoretycznym na grunt analizowanych przypadków stwierdzić należy, iż podwyższenie kapitału zakładowego przez objęcie akcji lub udziałów pokrytych gotówką bądź wierzytelnościami w obrębie tej samej grupy kapitałowej, stanowi klasyczną formę inwestycji kapitałowej, która może przynieść – jak każda inna inwestycja - zysk lub stratę. Nie jest więc zbyciem rzeczy lub praw majątkowych w rozumieniu art. 300 k.k. a nabyciem (akcji lub udziałów). Zresztą pośrednio potwierdził to biegły M. B. (1), który stwierdził, iż wskazane powyżej operacje podwyższenia kapitału (bezpośrednio po ich przeprowadzeniu) nie spowodowały zmian w wartości bilansowej majątku spółki matki – (...) S.A., a jedynie zmianę postaci majątku finansowego (z gotówki, wierzytelności na prawa majątkowo – korporacyjne - udziałowe). Z tego punktu widzenia sformułowanie w zarzutach postawionych oskarżonym w punktach I., V., IX., XIII., XVI. XXI., że uchwały w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego w Spółkach (...) skutkowały: „zbyciem składników majątkowych Spółki (...) S.A.”, było błędne i samo przez się nie wskazywało na prawną możliwość realizacji znamion tego typu czynu zabronionego. Uwagi te należy odnieść także do usiłowania podwyższenia kapitału zakładowego w Spółce (...).

Z kolei zaniechanie ściągnięcia należności Spółki (...) S.A., przypadających jej od T. K. (1) z tytułu sprzedaży nieruchomości położonej w K., nie podpada pod żadną czynność czasownikową wymienioną w ustawie: jak usunięcie, ukrycie, zbycie, darowanie, niszczenie, rzeczywiste lub pozorne obciążenie albo uszkodzenie składników majątku dłużnika, których wykładnię stosowaną w doktrynie i orzecznictwie powyżej zaprezentowano. Warto tutaj wskazać za J. M. ([w:] Zoll, Kodeks karny, t. III, 2006, s. 752), iż "samo tylko dopuszczenie przez dłużnika do usunięcia, ukrycia, zbycia, zniszczenia, rzeczywistego lub pozornego obciążania albo uszkodzenia mienia zajętego lub zagrożonego zajęciem dłużnika nie wypełnia jeszcze znamion typu czynu zabronionego przewidzianego w art. 300 § 2; nawet jeśli ma na celu udaremnienie egzekucji", co pośrednio potwierdza słuszność przyjętej przez Sąd Apelacyjny wykładni.

Niezależnie od tego, podjęte przez oskarżonych czynności (ewentualnie ich brak) - w tych i pozostałych ww. przypadkach - nie zostały zdeterminowane zamiarem (bezpośrednim bądź ewentualnym) pokrzywdzenia wielu wierzycieli Spółki (...) S.A. Ponieważ ocena Sądu Okręgowego w tej części opierała się w głównej mierze na wnioskach opinii biegłego M. B. (1), zasadniczo zachowują swoją aktualność poczynione powyżej wywody co do działania oskarżonych w granicach dopuszczalnego ryzyka gospodarczego, albowiem tożsame zachowania oskarżonych zakwalifikowane zostały przez oskarżyciela publicznego jednocześnie jako podjęte ze szkodą dla wierzycieli. Ponieważ jednak zakres tych czynności był szerszy wywody te wymagają uzupełnienia.

Przypomnieć zatem należy kilka zasadniczych tez wynikających ze sporządzonych przez biegłego M. B. (1) - samodzielnie tudzież z biegłą A. N. - opinii, relewantnych dla rozpatrywanej kwestii.

I tak z ostatecznych wywodów opinii sporządzonych w I fazie postępowania wynika, że za działania na szkodę wierzycieli poczytano:

1. podwyższenie kapitału zakładowego w Spółce (...) S.A. w (...) roku w kwocie 2.250.000 zł (vide: str. 50-52 opinii z (...); str. 27, 31 uzupełniającej opinii z (...)), przy czym przy inwestycji w kwocie 1.450.000 zł biegli nie wykluczyli, że w momencie podejmowania decyzji o podwyższeniu kapitału decyzja ta była racjonalna (vide: str. 29, 31 uzupełniającej opinii z (...));

2. utworzenie spółki (...), które oznaczało zmianę płynności aktywów oraz nie zapewniało wierzycielom możliwości zwrotu środków w rozsądnym z ekonomicznego punktu widzenia terminie (vide: str. 37 i 39 opinii z (...); str. 17-19 uzupełniającej opinii z (...));

3. inwestycję w postaci podwyższenie kapitału zakładowego w Spółce (...) Sp. z o.o. o 800.000 zł - chyba że traktować ją jako taktykę na przeczekanie układu, przy czym była ona ekonomicznie efektywna - obecna wartość udziałów w P. B. zapewnia dla (...) S.A. zwrot poniesionych nakładów w kwocie 1.300.00 zł, przy czym spłata wierzycieli trwałaby od 15 do 20 lat; zważywszy, że Spółka ta wskutek podwyższenia kapitału zakładowego o 1.400.000 zł i nawiązania ścisłej współpracy z M. – S. (...) - T. K. (1) wymknęła się spod kontroli (...) S.A., zaangażowanie przez (...) S.A. kwoty 1.300.000 zł oceniono jako nieracjonalne, nieefektywne i podjęte w warunkach ryzyka niedopuszczalnego, niekorzystnego dla wierzycieli Spółki (vide: str. 87 opinii z (...); str. 20-21, 25-26 uzupełniającej opinii z (...));

4. transakcję zbycia udziałów w Spółce (...) (vide: str. 49 opinii z (...) i str. 31 opinii uzupełniającej z (...)), przy czym po analizie dodatkowych dokumentów biegli uznali że wprawdzie w księgach spółki zależnej – (...) Sp. z o.o. figuruje wartość udziałów Sp. (...) jako element jej majątku w wysokości 10.000 € a nie jest ona likwidowana, to trudno przesądzić o powstaniu szkody – utrata wartości o tym nie przesądza, a sytuacja ekonomiczna Sp. P. B. wskazuje na możliwość generowania w przyszłości zysków również przez jej spółkę zależną - (...), a tym samym i przez Sp. (...) S.A., która odzyskała kontrolę nad Spółką (...) (vide: str. 35 uzupełniającej opinii z (...));

5. usiłowanie zbycia środków trwałych przez (...) S.A. na rzecz P. B. za 5 % ich wartości początkowej (vide: str. 40 uzupełniającej opinii z (...) r.),

i dodatkowo:

6. transakcje obrotu wierzytelnościami, tj. przeniesieniach „złych” (wobec Przedsiębiorstwa (...)), „przechowania” u innego podmiotu (wobec K. (...)), czy innych, które trudno uzasadnić (wobec A.) (vide: str. 79-81 opinii z (...) r., k. 38-39 opinii uzupełniającej z (...)).

Tezy te biegły M. B. (1) generalnie podtrzymał w toku przewodu sądowego (co wyżej jednoznacznie wykazano w odniesieniu do pozycji 1.-5.), zasadniczo identyfikując ocenę kwestionowanych poczynań gospodarczych oskarżonych z oceną ich skutków dla wierzycieli. Jedynie w pewnym aspekcie popadł w wewnętrzną sprzeczność, która nie rzutowała jednak na całościową ocenę jego wyводу, a przede wszystkim nie wpływała na poprawność zapadłego w tej mierze rozstrzygnięcia.

I tak odnośnie podwyższenia kapitału zakładowego w spółce córce – P. B. biegły w toku postępowania jurysdykcyjnego konsekwentnie początkowo utrzymywał, iż operacja ta, tj. dokapitalizowanie ww. Spółki przez spółkę matkę – (...) S.A. miało niekorzystny wpływ na sytuację wierzycieli (...) S.A. z punktu widzenia kryterium płynności aktywów (zmiany aktywów z najbardziej płynnych na mniej płynne), jak i faktu następczej upadłości Sp. P. B. (vide: protokół przesłuchania w dniu (...) r. - k. 11.809). Również kontynuując ten wątek na rozprawie w dniu (...) r. uznał, że przedsięwzięcie to było ryzykowane dla wierzycieli Spółki (...) S.A. (vide: k. 11840). Ponownie jednak słuchany w dniu (...) roku stwierdził, iż „Podwyższenie kapitału w spółce (...) S.A. nie stanowiło zagrożenia dla wierzycieli (...) SA w tamtym czasie” - czyli w styczniu (...) r., biorąc pod uwagę kontekst odpowiedzi i pytania (vide: k. 12.007). W istocie ostania wypowiedź biegłego pozostaje w opozycji do jego wcześniejszych stwierdzeń, w tym pisemnych opinii, i nie została przez Sąd Okręgowy skonfrontowana w uprzednim wywodami opinii biegłego – ani podczas dalszego przesłuchania biegłego na rozprawie, ani w pisemnych motywach wyroku, przez co wypowiedź ta staje się niejasna i budzi wątpliwości, co jej autor miał na myśli, a przed wszystkim, czy została ona prawidłowo zaprotokołowana. Analiza bowiem protokołu rozprawy z dnia (...) r. wskazuje, że dokument ten zawiera wiele oczywistych nieścisłości i błędów, w tym w części dotyczącej cytowanej powyżej wypowiedzi biegłego (np. pytanie poprzedzające i cytowana odpowiedź dotyczyły okresu lat (...), choć zaprotokołowano (...)), przez co trudno okoliczność tę zinterpretować. Sytuacja ta niewątpliwie uzasadniała postawienie przez apelującego zarzutu, że opinia biegłego – przynajmniej w tej części - jawi się jako niejasna. Z pewnością jednak z tak enigmatycznego stwierdzenia nie sposób wywieść, jak czyni

to Sąd Okręgowy, że biegły wycofał się w toku postępowania jurysdykcyjnego z pierwotnie kategorycznych tez po przedłożeniu mu uzupełniających dowodów z dokumentów (głównie Strategii i Planu marketingowego Spółki (...) S.A. na lata (...)). Argumentem za powyższym nie mogła być także przytaczana przez Sąd Okręgowy wypowiedź biegłego z przesłuchania na rozprawie w dniu (...) r., iż „z punktu widzenia oceny ex post mamy do czynienia z pozytywnym rozwiązaniem problemów wierzycieli (vide: k. 334 uzasadnienia SO w zw. z k. 11.841 akt). Po pierwsze, dlatego, że biegły uzupełnił je zastrzeżeniem, że pozytywną decyzją było także unieważnienie uchwały o podwyższeniu kapitału w Sp. P. B. o 1.400.000 zł (k. 11.843) oraz po drugie, że nie badał on, czy pozytywne rozwiązanie problemów Spółki (...) i jej wierzycieli stanowi efekt działań oskarżonych, gdyż nie wchodziło to w zakres jego opinii, przyjętej metodologii i wreszcie dlatego, że nie miał ku temu wystarczających danych (vide: k. 11.841), o czym zresztą była mowa szczegółowo powyżej (pominąwszy już samą kwestię, że ta ostatnia wypowiedź biegłego odnosiła się do podwyższenia kapitału zakładowego w Sp. P. B. o 800.000 zł, a nie dokapitalizowania Sp. P. B.).

Popelnione przez Sąd Okręgowym błędy, nie rzutowały jednak na prawidłowość zapadłego rozstrzygnięcia. Stwierdzić bowiem należy, iż kwestionowana przez skarżącego uchwała i jej wykonanie przez oskarżonych - M. F. (1), C. P., W. N. i M. J. zostały zdziałane bez zamiaru pokrzywdzenia wierzycieli Spółki (...) S.A., o czym przekonuje argumentacja przywołana przez Sąd Apelacyjny powyżej w części dotyczącej aspektów tego samego zachowania jako elementu dozwolonego ryzyka, co czyni zbędnym jest ponowne przytaczanie w tym miejscu. Zaakcentował jedynie należy, iż w tamtym okresie czasu Spółka (...) S.A. miała zachowaną płynność finansową a dostępne prognozy ekonomiczne nie wskazywały na tak głęboki i długotrwały kryzys w budownictwie, który miał wpływ na sytuację ekonomiczną całej Grupy (...), łącznie z działaniami członków jej organu zarządzającego. W tej sytuacji dokapitalizowanie spółki - córki w zamiarze planowanego korzystnego wyjścia kapitałowego spółki - matki w okresie do trzech lat, nie mogło być traktowane jako zdziałanie z zamiarem pokrzywdzenia wierzycieli Spółki (...) S.A. – oskarżeni nie chcieli szkody i na nią się nie godzili. Poza tym w pełni trafnie Sąd Okręgowy podkreślił, iż na brak zawinienia oskarżonych wskazuje, to że Spółka (...) S.A. była stuprocentowym akcjonariuszem Sp. P. B. i sama operacja w sensie bilansowym nie przyniosła żadnych zmian (bezpośrednio po jej zrealizowaniu). Wprawdzie zamianę aktywów na mniej płynne biegły uznał za zbyt ryzykowne dla wierzycieli, jednakże przy takim podejściu w zasadzie każda inwestycja polegająca na zamianie gotówki na inne aktywa musiałaby być oceniona tak samo krytycznie. Tymczasem, jak o tym była mowa powyżej, z istoty inwestycji kapitałowej wynika, że może ona przynieść nie tylko stratę, ale również i zysk i na taki oskarżeni liczyli, o czym przekonują ich projekcje zawarte w Strategii rozwoju i Planie marketingowym (...) S.A. na lata (...), które sam biegły uznał za dopuszczalne, choć finalnie nietrafne.

Analogicznie należało ocenić podniesienie kapitału zakładowego w spółce (...) – dokonane przez oskarżonych: M. F. (3) i P. S. - i usiłowane przez oskarżonych: M. F. (1), C. P. i W. N., jako podjęte bez zamiaru pokrzywdzenia wierzycieli Spółki (...) S.A. i jako prowadzące - w efekcie realizacji inwestycji - do zwiększenia wartości udziałów posiadanych przez spółkę-matkę w spółce-córce, a więc do wzrostu majątku Spółki (...) S.A. jako jej stuprocentowego udziałowca. Ponieważ tożsame zachowanie oskarżonych stanowiło przedmiot oceny Sądu Apelacyjnego w ramach dozwolonego ryzyka gospodarczego, swoją aktualność zachowują poczynione wtedy wywody, a ponadto uwagi na temat płynności aktywów podane powyżej. Podkreślić jedynie należy za Sądem Okręgowym, że samo podwyższenie kapitału zakładowego w Spółce (...) zostało pozytywnie zaopiniowane przez nadzorcę sądowego i sędziego komisarza, który stwierdził, że „nie jest to czynność niekorzystna dla wierzycieli” i że „istnieje realne zagrożenie upadłości spółki (...), co w konsekwencji mogłoby skutkować również ogłoszeniem upadłości (...) S.A.” (vide: k. 3500).

Potwierdza to wniosek, że nie tylko oskarżeni traktowali utrzymanie działalności Spółki (...) jako warunek przetrwania Spółki (...) S.A., ale i gwarant realizacji ewentualnego układu z wierzycielami. Zresztą biegły M. B. (1), rozważając alternatywę: upadłość Spółki (...) albo podniesienie jej kapitału zakładowego, na rozprawie w dniu (...) r., uznał, że w sytuacji grożącej upadłości lepiej było podnieść kapitał o 800.000 zł niż zgłosić wniosek o upadłość (vide: k. 11.845). Oczywiście, biegły nie badał jaki wpływ na sytuację (...) S.A. i możliwość realizacji układu z wierzycielami miałyby upadłość Spółki (...), ale w tym zakresie chodziło o ocenę nie skutków kwestionowanych decyzji oskarżonych, co ich zamiaru.

Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska Sądu Okręgowego, że dzięki tej (...) S.A. spłaciła swoich wierzycieli, o czym była mowa szczegółowo we wcześniejszej części niniejszych wywodów, ale niewątpliwie trwała do czasu poprawy koniunktury i znalezienia inwestora strategicznego.

Odnosnie kwestionowanych przez prokuratora transakcji obrotu wierzytelnościami, zgodzić należy się z autorem apelacji, iż stanowisko biegłego M. B. (1) w tym zakresie, na przestrzeni całego postępowania, było niezmiennie – ocenił je krytycznie z punktu widzenia interesów wierzycieli, tak w opiniach pisemnych z dnia (...) r. i (...), jak podczas ustnego opiniowania w toku przewodu sądowego w dniach (...) i (...) r. (vide: k. 11.807, 11.839). I w tym więc wątku, jednostronna ocena Sądu orzekającego o wycofaniu się biegłego z kategorycznych tez sformułowanych w postępowaniu przygotowawczym, była z gruntu nieprawdziwa. W szczególności nadużyciem było stwierdzenie, że biegły oceniając działania członków Zarządu w analizowanym aspekcie uznał, że „z punktu widzenia oceny ex post doszło do pozytywnego rozwiązania problemów wierzycieli” (vide: np. k. 342 uzasadnienia SO), o czym już wcześniej także była mowa.

Zważyć jednak należy, iż biegły, badając przedmiotowe transakcje, ocenił je wyłącznie od strony ekonomicznej, co oznacza, że w sytuacji, w której nie przysporzyły one bezpośrednich przychodów Spółce (...) S.A., uznawane były przez niego za niekorzystne dla wierzycieli. Tymczasem brak zysku nie oznacza straty. W gruncie rzeczy z punktu widzenia interesów majątkowych spółki - matki były one obojętne, co nie oznacza, że ich podjęciu przez oskarżonych towarzyszył zamiar pokrzywdzenia wielu wierzycieli Spółki (...) S.A.. W tej części więc wywody Sądu Okręgowego zasługiwały na podzielenie.

I tak z niekwestionowanych przez skarżącego ustaleń Sądu I instancji wynika, że w dniu (...) roku oskarżeni M. J. oraz B. F. (1) dokonali cesji na rzecz spółki zależnej - P. B. wierzytelności (...) S.A. wobec Przedsiębiorstwa (...) w kwocie 426.863,39 zł, celem przeprowadzenia jej egzekucji – jak bowiem wynika z wyjaśnień oskarżonych ww. dłużnik znajdował się w trudnej sytuacji finansowej i istniało poważne przypuszczenie, że dobrowolnie należności nie uiści. Przekonujące jest tłumaczenie oskarżonych, że Sp. (...) S.A. nie mogła samodzielnie podjąć się windykacji tej wierzytelności z powodu braku środków na jej pokrycie – bezspornym wszak jest, że w tym okresie czasu spółka - matka nie miała płynności finansowej, a jej rachunki bankowe były zajęte. W dniu (...) dokonano cesji zwrotnej, po uzyskaniu zasądzającego ww. należność wyroku sądowego wraz z odsetkami i kosztami postępowania sądowego. Faktem natomiast jest, że jego egzekucja okazał się bezskuteczna. W gruncie rzeczy jednak należność była nieściągalna („śmieciowa” w nomenklaturze biegłego) jeszcze przed wdrożeniem postępowania egzekucyjnego, które ten fakt jedynie formalnie potwierdziło. Transakcje tę można oczywiście potraktować jako formę dokapitalizowania spółki - córki, która środki w ten sposób pozyskane miała przeznaczyć na zakup materiałów do produkcji, zauważyć jednak należy, iż w tym czasie Spółka (...) była w stu procentach zależna kapitałowo od Spółki (...) S.A. i brak było oznak, że w przyszłości zostanie przejęta przez T. K. (1) – wręcz przeciwnie nadzorca sądowy A. S. (1) traktował Spółkę (...) - operatora Spółki (...) S.A., jak gwaranta realizacji przyszłego układu z wierzycielami, a i sam biegły nie znalazł źródła strat jakie ponosiła spółka - matka na wzajemnej współpracy, wielokrotnie akcentując, że nie stwierdził wyprowadzenia majątku ze Spółki (...) S.A. do Spółki (...). W tej sytuacji, w samych tylko powiązaniach B. F. (1) z T. K. (1), nie sposób doszukiwać się dowodów na zdziałanie przedmiotowej czynności z zamiarem pokrzywdzenia wierzycieli.

Analogicznie należało ocenić cesję wierzytelności (...) S.A. w kwocie 381.537,79 zł wobec firmy (...) na rzecz P. B., przeprowadzoną w dniu (...) r. przez oskarżonego F. oraz S. P. (1). Transakcja ta wprawdzie nie zakończyła się cesją zwrotną, wbrew ustaleniom Sądu orzekającego, a trójstronnym porozumieniem z dnia 4 kwietnia (...), na mocy którego dłużnik w zamian za cofnięcie pozwu wniesionego przeciwko niemu przez Sp. P. B. o zapłatę zrzekał się roszczeń z tytułu kar umownych i wad za odbiór dostaw i robot montażowych (vide: k. 822-823 załącznika nr 14). Wskazane powyższej okoliczności obrazują, że wierzytelność była sporna i została rozliczona pomiędzy wszystkim trzema podmiotami z uwzględnieniem ich wzajemnych rozliczeń, co potwierdza wyjaśnienia oskarżanego F., iż kwestionowana przez oskarżyciela publiczna transakcja nie została ujęta w bilansie Spółki (...) S.A. jako strata. W obliczu powyższego, sam fakt, iż cesja została przeprowadzona w przededniu złożenia wniosku o otwarcie

postępowania układowego oraz przy udziale osoby powiązanej z T. K. (1) - który w (...) r. usiłował przejąć Spółkę (...) - nie może podważać zasadności powyższej oceny.

Mając na uwadze, że biegły uznał decyzję o utworzeniu spółki (...) za celową z punktu widzenia strategii Zarządu „na przeczekanie układu” oraz efektywność nakładów poniesionych na spółkę - córkę do wysokości 1.300.000 zł, za zasadną należało uznać argumentację Sądu orzekającego, iż oskarżeni, dążąc do dokapitalizowania Spółki (...) Sp. z o.o., poprzez scedowanie na jej rzecz wierzytelności wobec Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w S. i firmy (...), kierowali się w rzeczywistości interesem Spółki (...) S.A., a co za tym idzie, także jej wierzycieli.

Jako całkowicie obojętną z punktu widzenia samej wierzytelności, jak i wierzycieli, należało uznać także trzecią z kwestionowanych przez skarżącego cesji wierzytelności, a mianowicie zawartą w dniu (...) (...) r. przez M. U. (1) i S. K. umowę cesji wierzytelności (...) S.A. od (...) Budowlane Spółka z o.o. na rzecz (...) Company Spółka z o.o., w W. w kwocie dokładnie 60.753,39 zł, za 90 % jej wysokości, tj. kwotę 54.677,70 zł, a następnie zawartą w dniu (...) roku z (...) Company umowę cesji zwrotnej przedmiotowej wierzytelności ze zobowiązaniem zapłaty dodatkowej kwoty w wysokości 5.541,87 zł - zwindykowanej przez pierwszego cesjonariusza - w terminie 14 dni (vide: k. 167-169 załącznika nr 14).

Faktem jest, że wskazane czynności zostały przeprowadzone przed umorzeniem postępowania układowego ((...)) i w przeddzień decyzji Zarządu Sp. (...) S.A. o zgłoszenie wniosku o upadłość Spółki (...) S.A. ((...)), co zostało zakwalifikowane przez biegłego jako transakcja na przechowanie wierzytelności do czasu prawnomocnego umorzenia postępowania układowego. Zauważyć jednak należy, iż kwota należności nie mogła ważyć na tej decyzji, a po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości - nota bene z opcją zawarcia układu z wierzycielami - wierzytelność ponownie zasilila potencjalną masę upadłości z dodatkowo zwindykowaną kwotą należności w wysokości 5.541,87 zł. W tej sytuacji doszukiwanie się przez skarżącego zamiaru pokrzywdzenia wierzycieli Spółki (...) S.A. li tylko z tego względu, że udziałowcem Spółki (...) była żona B. F. (1), a tak on, jak i S. K. wykazywali związki z osobą T. K. (1), który w tym okresie czasu usiłował przejąć Spółkę (...), nie mogły skutecznie podważać powyższej oceny - aczkolwiek zgodzić należało się z autorem apelacji, że ocena Sądu Okręgowego była w tym zakresie wybiórcza, nie uwzględniała bowiem związków osobistych i zawodowych wymienionych osób.

Odnosząc się w tym miejscu do kwestii nieściągnięcia wierzytelności należnej Sp. (...) S.A. od T. K. (1) z tytułu transakcji zbycia nieruchomości w K., stwierdzić pokrótce należy (gdyż sam brak znamion typu czynu zabronionego wyczerpuje w zasadzie argumentację co do bezzasadności apelacji), iż skarżący, zarzucając Sądowi Okręgowemu wybiórczość i dowolność w ocenie dowodów, popełnił ten sam błąd, pomijając istotną część dowodów, wskazujących na to, że tzw. „nieściągnięcie należności” wynikało ze spornego charakteru tej należności i wad rzeczy sprzedanej, a nie wskazanych przez autora apelacji związków, a tym samym zamiaru pokrzywdzenia wierzycieli Spółki (...) S.A. Z wyjaśnień oskarżonego S. K. (vide: k. 12.577), zeznań T. K. (1) (vide: k. 4029-4030, 4070b), popartych zeznaniami A. S. (1) (vide: k. 10811-1013) wynika wszak, iż nabywca nieruchomości w K. zakwestionował wartość nabytej nieruchomości i żądał renegocjacji umowy oraz obniżenia ceny, przedstawiając własną wycenę nieruchomości, dokonując nawet potrącenia (vide: k. 4058), na co Zarząd Spółki (...) S.A. nie zgodził się. Obawiał się jednak zasadności racji nabywcy w razie wkroczenia sporu na wokandę sądową, do czego finalnie doszło. Poza tym, jak zauważył świadek S., zapłata całości ceny zabezpieczona był w wystarczającym stopniu rygiorem egzekucji wprost z aktu notarialnego (art. 777 k.p.c.), któremu poddał się nabywca, a którą on sam w sposób wyżej opisany skutecznie „blokował”.

Ponieważ planowane przez oskarżonego S. K. zbycie maszyn i urządzeń za nie mniej niż 5% ich wartości początkowej, nie wkroczyło nawet w fazę usiłowania, pełną aktualność zachowuje wcześniej przytoczona argumentacja Sądu odwoławczego, poczyniona w aspekcie oceny tego samego zachowania na gruncie art. 296 k.k. Ponownie należy jedynie zdystansować się od stwierdzenia Sądu Okręgowego, iż „W ocenie biegłego M. B. (1), z punktu widzenia oceny ex post, w wyniku m.in. działania oskarżonych doszło do pozytywnego rozwiązania problemów wierzycieli” (vide: str. 346 uzasadnienia SO) - jak bowiem była o tym mowa powyżej, ocena ta jest sprzeczna z rzeczywistą wymową tego dowodu i fakt, że Spółka (...) S.A. spłaciła swoich wierzycieli nie może przemawiać za uniewinnieniem oskarżonych.

Z powyższym zastrzeżeniem, należało podzielić argumentację Sądu Okręgowego co do zarzutu uszczuplenia lub udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli Spółki (...) S.A., przez zbycie udziałów w Spółce (...) poniżej ich wartości księgowej, zarzuconego oskarżonym M. U. (1) i S. K.. Skoro bowiem biegły M. B. (1) nie był w stanie wykluczyć, że transakcja ta była racjonalna i ekonomicznie uzasadniona, czyli korzystna dla Spółki (...) S.A., przy uwzględnieniu szacunkowych kosztów likwidacji ww. Spółki na terenie N. i możliwej do przewidzenia wartości jej kapitałów własnych w przyszłości, to w pełni zasadnie Sąd Okręgowy przyjął, iż kwestionowana czynność nie została zdziałana z zamiarem pokrzywdzenia wierzycieli Spółki (...) S.A. Ponieważ tożsame zachowanie zostało zakwalifikowane przez oskarżyciela publicznego jako wyczerpujące jednocześnie znamiona czynu z art. 296 k.k., swoją aktualność zachowują wcześniejsze wywody Sądu odwoławczego w tym zakresie.

Uzupełniająco stwierdzić należy, iż decyzja ta wprawdzie zbiegła się w czasie (...) z wnioskiem Zarządu (...) S.A. o ogłoszenie upadłości Spółki (...) S.A. z możliwością zawarcia układu z wierzycielami, jednakże okoliczność ta potwierdza jedynie trudną sytuację ekonomiczną spółki - matki oraz wyjaśnienia oskarżonych o pilnej potrzebie uzyskania środków na zapłatę podatków od wynagrodzeń i odpraw pracowników likwidowanego z powodu groźby upadłości Oddziału w M., których nieuiszczenie w terminie pociągałoby surowe kary finansowe na terenie N.. Faktem jest, że w okresie tym obowiązywała uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego w Spółce (...) o 1.400.000 zł i objęciu udziałów w podwyższonym kapitale przez T. K. (1), w wyniku czego uzyskał on 51,85 % udziałów w ww. Spółce oraz doszło do nawiązania bliższej współpracy gospodarczej pomiędzy firmami zarządzanymi czy kontrolowanymi przez T. K. (1) (M. S. i M. K.) a Spółką (...), poprzez zawieranie umów zleceń (vide: schemat: Przygotowanie i zmiany struktury właścicielskiej w (...) Sp. z o.o. – str. 20 uzupełniającej opinii z (...) r.). Sytuacja ta nie dowodzi jednak tego, że oskarżeni, podejmując rzeczoną decyzję, kierowali się interesem T. K. (1). Co prawda S. K. znał uprzednio T. K. (1), gdyż z nim współpracował, co sam przyznał (a jego syn K. K. (3) był ówczesnie prezesem M. S. - vide: zeznania T. K. – k. 10795-10796) i uchodził w ocenie M. F. (1), pełniącego w owym czasie funkcję Prezesa Sp. P. B. za człowieka T. K. (1), od którego miał otrzymać ustne polecenie (i od Zarządu (...) S.A.) kupna na rzecz (...) Sp. z o.o. udziałów Spółki (...) za kwotę 10.000 Euro (vide: protokół przesłuchania M. F. z dnia (...) r. w t.o.), to okoliczności te nie wykluczają racjonalności i zasadności ekonomicznej kwestionowanej decyzji z punktu widzenia interesów majątkowych Spółki (...) S.A. i jej wierzycieli, co potwierdziły wnioski opinii biegłego B., jeszcze w śledztwie, po poszerzeniu podstawy opinii o nowe dowody i okoliczności.

Wbrew zapatrywaniom skarżącego, za prawidłowe należało uznać rozstrzygnięcie Sądu meriti w zakresie w jakim oskarżeni zostali uniewinnieni od zarzutów uporczywego naruszania praw pracowniczych i przywłaszczenia składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez pracowników.

Konstrukcja obu typów czynów zabronionych wymaga umyślności w postaci zamiaru bezpośredniego i to o szczególnym zabarwieniu, którego treścią jest – odpowiednio - nieustępliwość - mogąca przyjąć formę długotrwałości lub wielokrotnej powtarzalności, nacechowanej lekceważeniem stanowiska i potrzeb drugiej strony, nie liczeniem się z nią (kto, wykonując czynności w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, złośliwie lub uporczywie narusza prawa pracownika wynikające ze stosunku pracy lub ubezpieczenia społecznego), albo cel przywłaszczenia, czyli animus rem sibi habendi (kto przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą lub prawo majątkowe).

Pomimo pewnych błędów faktycznych, a co za tym idzie, częściowo nietrafnej argumentacji, konkluzja Sądu I instancji była zasadna. Podzielić bowiem należy wywody Sądu Okręgowego, że oskarżeni, zarzuconym im przez oskarżyciela publicznego zachowaniem, nie wyczerpali znamion podmiotowych obu typów czynów zabronionych z art. 218 § 1 k.k. (obecnie 218 § 1 a k.k.) oraz art. 284 § 1 k.k.

Na wstępie zgodzić należy się ze skarżącym, iż z dokonanych w toku postępowania przygotowawczego przez biegłych ze Spółki (...) wycień rachunkowych wielkości nieuiszczonych przez poszczególne Zarządy Spółki (...) S.A. składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonych w okresie objętym aktem oskarżenia, wynika, że opiewały one na łączną sumę 2.297.947,31 zł. Tymczasem z pisemnych motywów wyroku wynika, że w okresie objętym zarzutami część składek została zapłacona lub ściągnięta w drodze egzekucji w łącznej wysokości 997.304,74 zł, przy czym Sąd nie poczynił ustaleń jaka część tej kwoty wpłynęła dobrowolnie a jaka została przymusowo ściągnięta, w jaki

sposób wpływy te zostały zarachowane i w okresie jakich Zarządów sytuacje te następowały, jak również tego, czy w okresach wymagalności należnych składek Spółka (...) S.A. dysponowała środkami pieniężnymi. Niewątpliwie brak takowych ustaleń jest wadą pisemnych motywów wyroku, a sam fakt ściągnięcia części należności w drodze egzekucji nie może być w zasadzie poczytany oskarżonemu na korzyść. Treść zgromadzonych w sprawie dowodów wskazuje jednak na trafność zapadłego rozstrzygnięcia.

Jak wynika z pisma (...) Oddział w P. z dnia (...) r. (vide: k. 9289-9293) w okresie objętym zarzutami część należnych składek została uiszczona przez płatnika dobrowolnie, a część została pozyskanych w drodze postępowania egzekucyjnego.

Wpływy z tego tytułu zostały zarachowane na należność główną, odsetki i koszty egzekucji, a mianowicie:

- dobrowolne -

- z dnia (...) (...) roku w kwocie 3.000 zł, z czego zaliczono na należność główną, za (...) (...) r. – 2 906 zł,
 - z dnia (...) (...) roku w kwocie 90.000 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. - 85 688,30 zł,
 - z dnia (...) (...) roku w kwocie 50.342, 90 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 49 518 zł,
 - z dnia (...) (...) roku w kwocie 170.000 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. - 167 018,80 zł,
 - z dnia (...) (...) roku w kwocie 217.680, 85 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 179 758,20 zł,
 - z dnia (...) (...) roku w kwocie 257.392, 60 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 199 724,90 zł,
- razem wpłacono 788 416,35 zł z czego zaliczono na należność główną – 684 622,70 zł;

- egzekucja -

- z dnia (...) (...) roku w kwocie 4.647,80 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 3 700,80 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 4.585 zł, – z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 4 320,80 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 3.684,60 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 3 468,60 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 1,44 zł, co zaliczono na koszty egzekucji za (...) (...) r.,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 5.230,15 zł, co zaliczono na koszty egzekucji za (...) (...) r.,
- z dnia 11 (...) roku w kwocie 4.765,32 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 1.869,41 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 14.545,77 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 13 637,77 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 649,50 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...). – 607 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 208,59 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 193,79 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 6.198,76 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) zł – 5 665,26 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 1.326,48 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. - 1.189,18 zł
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 118.801,49 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 104 755,59 zł
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 2.811,15 zł, co zarachowano na poczet kosztów egzekucyjnych za (...) (...) r.,

- z dnia (...) (...) roku w kwocie 4.558,10 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 3 804,90 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 4.048, 12 zł, co zarachowano na poczet kosztów egzekucyjnych za (...) (...) r.,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 4.621, 24 zł, co zarachowano na poczet kosztów egzekucyjnych za (...) (...) r.,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 6.294, 22 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 362,68 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 8.506, 21 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 7470,41 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 1.232, 93 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...) r. – 1073,03 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 10.032, 20 zł, z czego zaliczono na należność główną za (...) (...). – 8 603,30 zł,
- z dnia (...) (...) roku w kwocie 183 zł, z czego zaliczono na należność główną za k. (...) r. – 152,40 zł,
- z dnia (...) roku w kwocie 1.956, 32 zł z czego zaliczono na należność główną za k. (...) r. – 1.629,22 zł

Razem wyegzekwowano od (...) (...) r. do (...) (...) r. (kolejna skuteczna egzekucja miała miejsce dopiero (...) r.) – 208.888,39 zł, z czego na należność główną zarachowano - 162.504,14 zł.

Dobrowolne wpłaty następowały więc w okresie: (...) (...) r., k., (...), (...) (...) r., a skuteczna egzekucja miała miejsce w okresie: (...), (...) (...) r., (...), (...), (...) (...) r., (...), (...), k., (...), (...), (...) (...) r.

Bezspornym jest, że zadłużenie zostało w całości uregulowane, za co ZUS wyraził uznanie w piśmie z dnia (...) roku (vide: k 9416).

Powyższe zestawienie obrazuje, że ustalenie Sądu Okręgowego, iż „W okresach objętych zarzutami stawianymi wszystkim oskarżonym zobowiązania wobec ZUS były regulowane ratalnie” jest błędne i nie odpowiada treści ujawnionych w toku przewodu sądowego dowodów (vide: k. 23 uzasadnienia SO). Zresztą z zeznań przesłuchanych świadków (vide: zeznania np. E. K.) wynika, że wprawdzie Zarządy Spółki (...) SA negocjowały z ZUS-em prolongatę zaległych składek, jednakże warunkiem była spłata zaległych w ustalonych ratach oraz płatność bieżących, co – jak to wykazano powyżej - z pewnością nie było realizowane. Faktem natomiast jest, że wpłaty dobrowolne i sumy ściągnięte w drodze egzekucji zaliczano na poczet najstarszych wymagalnych należności.

Nie zmienia to jednak oceny, że działania poszczególnych członków Zarządów Sp. (...) S.A. nie były zdeterminowane zamiarem uporczywego, a więc długotrwałego lub powtarzalnego naruszania praw pracowników ww. Spółki z tytułu ubezpieczenia społecznego, podyktowanego ich złą wolą.

Zważyć bowiem w pierwszej kolejności należy na to, że w okresie objętym zarzutami Spółka (...) S.A. obiektywnie znajdowała się w trudnej sytuacji ekonomicznej – groziła jej upadłość, nie posiadała bieżącej płynności finansowej, a jej trwanie zapewniało jedynie powołanie Spółki (...), która stała się jej operatorem i poprzez którą prowadziła swoją działalność. Dodatkowo Spółka miała zajęte rachunki bankowe (przynajmniej okresowo) z uwagi na toczące się postępowania egzekucyjne. Oczywistym w takiej sytuacji było to, że kryzys finansów zmuszał oskarżonych do ograniczania wydatków i zaspokajania najpilniejszych potrzeb, które warunkowały trwanie Spółki (...) S.A. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków (vide: zeznania np. E. K. w śledztwie), priorytetem były wynagrodzenia pracownicze i koszty energii, bez których przedsiębiorstwo w ogóle nie byłoby w stanie funkcjonować. Alternatywą było zamknięcie fabryki i zwolnienie pracowników, czego kolejne Zarządy stanowczo chciały uniknąć. Ponadto część zeznań przesłuchanych świadków (vide: np. A. S. (1) na rozprawie, E. D. w śledztwie) dowodzi, iż fakt niepłacenia składek na ubezpieczenia społeczne nie był ukrywany przed pracownikami, którzy zadowoleni byli, że na bieżąco otrzymują wynagrodzenie (pensje netto). Wprawdzie część przesłuchanych świadków zeznała, że o fakcie tym nie wiedziała (vide: np. zeznania B. D. w śledztwie), jednakże analiza akt sprawy wskazuje, że nikt nie złożył zawiadomienia do organów ścigania w tym zakresie, mimo zachęt ze strony przesłuchujących, co potwierdza, że nie

czuli się oni pokrzywdzeni, a nawet nie zostali przesłuchani (pominawszy tych pracowników, których słuchano w związku z treścią innych zarzutów).

Nie mniej ważką okolicznością z punktu widzenia oceny zamiaru oskarżonych i wyczerpania przez nich znamienia uporczywości jest kwestia pozostawiania w dyspozycji Spółki (...) S.A. wolnych środków finansowych w okresach wymagalności składek na ubezpieczenia społeczne. W gruncie rzeczy na powyższą okoliczność oskarżyciel nie przedstawił żadnego dowodu. Lektura akt sprawy wskazuje, że akt oskarżenia opierał się w tym względzie na tzw. analizie sporządzonej w śledztwie na użytek prowadzących postępowanie, która ze swej istoty ma charakter pomocniczy i nie stanowi dowodu w sprawie, w szczególności nie może zastępować opinii biegłego, nawet jeśli jej autor (treść sugeruje, że to M. W., aczkolwiek pod analizą brak jej podpisu – vide: k. 9426-9429) dysponuje w tej dziedzinie wiedzą specjalną.

Zestawienie miesięcznych wpływów na rachunki (...) Spółki (...) i wysokości zajęć komorniczych nie pozwala zresztą ustalić wpływów, a więc tego na co zostały zadysponowane i czy środki te znajdowały się jeszcze w dyspozycji Spółki w okresach wymagalności składek (do (...) dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który przypadała należna składka – art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 (...) (...) r. o systemie ubezpieczeń społecznych Dz.U.2016.963 j.t). Tymczasem samo porównanie miesięcznych wpływów na rachunki Spółki (...) S.A. z zestawieniem wynagrodzeń pracowniczych wypłaconych w okresie od (...) r. do (...) r. (vide: k. 9447) i wielkością zajęć egzekucyjnych oraz z należnymi składkami na ubezpieczenie społeczne, wyliczonymi przez biegłych ze spółki (...) (a więc wyłącznie w części finansowanej przez pracowników – vide: k. 9695-9750) prowadzi do wniosku, że w wielu miesiącach brak było środków na pokrycie wszystkich trzech tytułów ((...) (...) i w (...) w miesiącach: k., (...), (...), (...), (...)), ewentualnie wystarczały z ledwością. Skądinąd w innych miesiącach wpływy miały być ze znacznym naddatkiem, czego i tak nie sposób obiektywnie zweryfikować bez analizy wpływów. Oczywistym jest, że w okresie tym nastąpiło podniesienie kapitału zakładowego w Sp. P. B. o 800.000 zł, inwestycja ta była jednak nakierowana na poprawę sytuacji ekonomicznej Spółki i jej przetrwanie do czasu znalezienia inwestora strategicznego, a nie na pokrzywdzenie własnych pracowników, wręcz przeciwnie, chciano uniknąć grupowych zwolnień.

Poza tym oskarżeni negocjowali z ZUS-em spłaty zaległych składek na ubezpieczenie społeczne i choć nieregularnie dokonywali jednak okresowych wpłat na ubezpieczenie społeczne. I tak w okresie objętym aktem oskarżenia na okres członkostwa poszczególnych oskarżonych przypadły następujące dobrowolne wpłaty: M. J. – kwoty 93.000 zł (przy czym biorąc pod uwagę tylko daty wpłat, a nie sposób ich zarachowania wręcz brak znamienia przedmiotowego uporczywości, jako długotrwałego postępowania nacechowanego złą wolą), B. F. (1) – kwoty 438.023,75 zł (przy czym biorąc pod uwagę tylko daty wpłat, a nie sposób ich zarachowania wręcz brak znamienia przedmiotowego uporczywości w okresie od (...) (...) r.), P. S. – kwoty 220.342,90 zł (przy czym biorąc pod uwagę tylko daty wpłat, a nie sposób ich zarachowania wręcz brak znamienia przedmiotowego uporczywości w okresie od (...) (...) r.), S. P. (1) – kwoty 650.108,65 zł, (przy czym biorąc pod uwagę tylko okresy wpłat, a nie sposób ich zarachowania wręcz brak znamienia przedmiotowego uporczywości), M. U. (1) – kwoty 257.392,60 zł, S. K. – tu nie wpłynęła wprawdzie żadna dobrowolna wpłata, jednakże o skali możliwości Spółki (...) S.A. w zarzuconym oskarżonemu czasookresie wskazuje pośrednio wielkość wyegzekwowanych sum w (...) (...) r., które łącznie wynosiły zaledwie 41.432,34 zł, co potwierdzają także wskaźniki finansowe Spółki za 2004r. w opiniach biegłego B. oraz wyżej omówione wyniki analizy śledczej wpływów na rachunki (...) Spółki (...).

W tym stanie rzeczy zgodzić należy się z Sądem Okręgowym, że działanie oskarżonych - M. J., B. F. (1), P. S., S. P. (1), M. U. (1) i S. K. - polegające na nieuregulowaniu należności z tytułu ubezpieczenia społecznego, nie charakteryzowało się zamiarem zdeterminowanym ich złą wolą, czyli uporczywością.

Podzielić należy stanowisko skarżącego, że w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż przedmiotem przywłaszczenia mogą być także składki na ubezpieczenie społeczne zwłaszcza gdy uwzględni się fakt, że część składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe finansowana jest ze środków ubezpieczonego, pozostających w dyspozycji płatnika. Nieprzekazanie więc do ZUS części składki finansowanej przez ubezpieczonego i zadysponowanie nią

na inne cele może realizować znamiona przywłaszczenia (por. Lachowski J. komentarz, LEX 2015, stan prawny: 2014-10-01, Komentarz do art. 98 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych)

Zauważyć jednak należy, iż dla realizacji znamienia przywłaszczenia, od strony podmiotowej, nie jest wystarczające stwierdzenie obiektywnego rozporządzenia przez sprawcę cudzą rzeczą, lecz konieczne jest oprócz tego wykazanie, że działaniu temu towarzyszył zamiar określony jako animus rem sibi habendi. Do istoty przywłaszczenia należy osiągnięcie celu w postaci uczynienia cudzej rzeczy swoją własnością przez jej zatrzymanie lub rozporządzenie nią. W zamiarze tym nie mieści się więc jedynie czasowe uniemożliwienie dysponowania rzeczą przez jej właściciela. Skutek przywłaszczenia, objęty zamiarem bezpośrednim stanowi utrata rzeczy przez osobę uprawnioną, wobec czego szkoda powstała w majątku tej osoby ma w zamierzeniu przywłaszczającego nieodwracalny charakter (por. wyrok S.A. w P. z 2014-05-08, II AKa 60/14, LEX nr 1496021).

Odnosząc powyższe do realiów rozpatrywanych przypadków zgodzić należy się z Sądem Okręgowym, że - nawet zakładając, iż na rachunkach (...) Spółki (...) znajdowały się środki na pokrycie składek na ubezpieczenia społeczne potrącane z wynagrodzeń zatrudnionych w Spółce pracowników w należnej wysokości w całym zarzuconym oskarżonym okresie, na którą to okoliczność oskarżyciel publiczny nie zaoferował właściwie dowodów – oskarżeni, zalegając z odprowadzeniem składek do ZUS, nie dążyli do trwałego ich pozbawienia uprawnionych, a jedynie, w obliczu grożącej Spółce (...) S.A. upadłości, odkładali ich spłatę na przyszłość, licząc że podejmowane przez nich działania naprawcze pozwolą Spółce (...) S.A. przetrwać kryzys do czasu znalezienia inwestora strategicznego, poprzestając na okresowych wpłatach na poczet zaległości, przestrzegając za to terminowej wypłaty wynagrodzeń pracowniczych (netto). Zresztą na intencje oskarżonych pośrednio wskazuje nie tylko fakt prowadzenia przez kolejne Zarządy Spółki (...) S.A. negocjacji z ZUS w sprawie prolongaty zadłużenia, ale i okoliczność, że sytuacja ta nie była ukrywana przed pracownikami, o czym wzmiankowano powyżej.

Reasumując dotychczasowe rozważania, Sąd Apelacyjny stwierdza, iż Sąd I instancji nie popełnił takich błędów na etapie gromadzenia i przeprowadzenia dowodów, jak również w zakresie ich oceny i wysnutych z nich wniosków, które miałyby wpływ na treść zaskarżonego wyroku w analizowanym obecnie aspekcie (punkty 1.-2., 4.-6., 8.-10., 12.-19., 21.-24., 26, 28.-29., 31., 33.-34. sentencji wyroku SO), a w związku z tym prawidłowo uznał, że oskarżeni ustalonym w sprawie zachowaniem nie wyczerpali znamion zarzuconych im czynów, co czyniło zasadnym ich uniewinnienie.

Kierując się powyższym, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., rzekł jak w punkcie II. wyroku, obciążając kosztami postępowania w tej części Skarb Państwa, stosownie do treści art. 436 § 1 k.p.k.

Odnosząc się w tym miejscu do pozostałej części zaskarżonego wyroku, tj. co do uniewinnienia oskarżonych: B. F. (1) od czynu zarzuconego mu w punkcie XX., M. U. (1) od czynu zarzuconego mu w punkcie XXV. oraz S. K. od czynu zarzuconego mu w punkcie XXX., stwierdzić należy, iż wniosek apelującego o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w celu przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym zasługiwał na uwzględnienie.

W tej części podniesiony przez skarżącego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, będący następstwem naruszenia podniesionych w apelacji norm postępowania, przede wszystkim art. 410 i 7 k.p.k., zasługiwał na uwzględnienie. Dokonując bowiem oceny zgromadzonych dowodów Sąd orzekający popadł w wewnętrzną sprzeczność, czyniąc ustalenia faktyczne wbrew treści dowodów, którym dał wiarę, a wręcz opierając się na przesłankach, które nie zostały procesowo ustalone oraz pomijając istotną część okoliczności ujawnianych w toku przewodu sądowego, przez co ocena ta nie mogła zostać uznana za logiczną i wszechstronną, a poczynione na jej podstawie ustalenia za pewne i prawidłowe.

Z niekwestionowanych ustaleń Sądu meriti wynika, że w dniu (...) roku Zarząd Spółki (...) S.A. w składzie Prezes Zarządu S. K. i członek Zarządu M. U. (1), podjął Uchwałę nr (...) (...) o podwyższeniu kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o. o kwotę 1.400.000 zł. Następnie Uchwałą Nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Spółka z o.o. z dnia (...) roku postanowiono o podwyższeniu wysokości kapitału zakładowego tej Spółki o kwotę 1.400.000 zł i objęciu nowych udziałów przez T. K. (1). W Walnym Zgromadzeniu uczestniczyli: Prezes Zarządu (...) SA. S. K. i M. U.

(1) Członek Zarządu. Aktem notarialnym z dnia (...) roku, T. K. (1) złożył oświadczenie o objęciu wyżej wymienionych udziałów i przystąpieniu do Spółki. Po objęciu nowych udziałów o wartości 1.400.000 złotych, T. K. (1) dysponował 2.800 udziałami, to jest 51,85 % kapitału zakładowego, a (...) SA 2.600 udziałami, to jest 48,15 % kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o.

Przed podjęciem ww. uchwał, w (...) roku, kiedy S. P. (1) sprawował funkcję Prezesa Zarządu (...) SA, B. F. (1) – będący podówczas prokurentem Spółki (...) S.A. - przekonywał go do podjęcia uchwały o podwyższeniu kapitału w P. B. o kwotę 1.400.000 zł, celem dokapitalizowania jej przez osobę trzecią, co ten uznał za zbyt ryzykowne.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy, uznając że podwyższenie kapitału zakładowego w Sp. P. B. mieściło się w granicach dopuszczalnego ryzyka gospodarczego, uniewinnił wymienionych oskarżonych od wszystkich zarzuconych im w tym zakresie czynów (vide: punkty 20., 25. i 30 zaskarżonego wyroku). Wniosek ten, jak i jego uzasadnienie przez Sąd I instancji, zrodziły uzasadnioną krytykę odwoławczą.

Sąd Okręgowy bowiem, usiłując zdyskredytować tezy pisemnych opinii biegłego M. B. (1) - powołanego w postępowaniu przygotowawczym, obok biegłej A. N., do oceny prawidłowości funkcjonowania Spółki (...) S.A. - stwierdził, iż wycofał się on z kategorycznych wniosków sformułowanych w I fazie postępowania, co zostało jednoznacznie obalone przez Sąd Apelacyjny w pierwszej części uzasadnienia. W tym miejscu należy jedynie uzupełniająco dodać, że biegli w pisemnych opiniach uznali, iż uchwała o podniesieniu kapitału zakładowego Spółki (...) Sp. z o.o. o kwotę 1.400.000 zł ze wskazaniem na T. K. (1) jako nowego udziałowca Spółki (...), nie znajduje uzasadnienia ekonomicznego – objęcie udziałów przez T. K. (1) było przejęciem kontroli nad Spółką (...), która przekształciła się w lidera grupy. Sama decyzja o podniesieniu kapitału zakładowego w P. B. o kwotę 1.400.000 zł spowodowała, że Spółka (...) S.A. straciła na wartości udziałów kwotę ok. 278.000 zł (vide: str. 20-21 uzupełniającej opinii z (...)) oraz rodziła niebezpieczeństwo utracenia korzyści z możliwej do zaplanowania dywidendy (vide: str. 22 uzupełniającej opinii z (...) r.).

Tezy te zostały podtrzymane w toku ustnych wywodów prezentowanych przez biegłego na rozprawie (vide: przesłuchanie biegłego M. B. w dniu: (...) r. – k. 11.806-807, 11.809, 11.810, w dniu (...) r. – k.11.843, (...) r. – k. 12.004).

Przypomnieć także należy, gdyż zostało to jednoznacznie wykazane powyżej, iż biegły nie badał skutków kwestionowanych przez prokuratora czynności z punktu widzenia przyjętej przez Sąd orzekający perspektywy czasowej.

W świetle powyższego stwierdzenie Sądu orzekającego, iż „(...) biegły co prawda negatywnie ocenił podjęcie przez zarząd (...) S.A. uchwały o podwyższeniu kapitału w spółce (...) sp. z o.o. o kwotę 1.400.000 zł, nie odmawiając jednak efektywności działaniu oskarżonych, które zmierzało do poprawy wiarygodności spółki (...) sp. o.o. poprzez jej dokapitalizowanie, wskazując, iż odniosło ono ex post pozytywny skutek, a wierzyciele zostali spłaceni” (vide: k. 343 uzasadnienia SO), jawi się jako nieuprawnione. Imputowanie wszak biegłemu, że ocenił ową czynność jako efektywną ekonomicznie, przeczy treści ustnego wyводу biegłego na rozprawie – biegły M. B. (1) jeszcze na rozprawie (...) r. zeznał: „Do dzisiaj P. B. ma kapitał 1.300.000 złotych i nie ma konieczności podwyższenia kapitału, a doskonale funkcjonuje” (vide: k. 11.810) i stanowiska tego nie zmienił w toku kolejnych przesłuchań. Mało tego, nie zostało ono w żaden sposób podważone inną opinią tego samego lub innego biegłego (biegłych), zgodnie z dyspozycją art. 201 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy konstatacja Sądu Okręgowego, iż kwestionowana decyzja mieściła się w granicach dopuszczalnego (zwykłego) ryzyka gospodarczego nie mogła zasługiwać na aprobatę. Jednakże nie tylko z uwagi na sposób oceny dowodu z opinii biegłego i dokonanie ustaleń faktycznych w opozycji do rzeczywistej wymowy tego dowodu. Krytykę budził także sposób rekonstrukcji zamiaru oskarżonych. W pisemnych motywach wyroku Sąd Okręgowy argumentuje: „(...) można przyjąć, iż oskarżeni podejmując decyzję o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki (...) o kwotę 1.400.000 zł, kierowali się tymi samymi przesłankami co członkowie zarządu przy podjęciu uchwały o podwyższeniu

kapitału zakładowego spółki (...) sp. z o.o. o kwotę 800.000 zł, tj. trudną sytuacją na rynku (...) S.A., jej zadłużeniem i brakiem możliwości skutecznego stawania do przetargów.” (vide: k. 344 uzasadnienia SO).

Sąd Okręgowy nie tylko w sposób nieuprawniony przenosi wnioski opinii biegłego dotyczące się zrealizowanej uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego w spółce zależnej od Spółki (...) S.A. - P. B. o 800.000 zł do czynności podwyższenia kapitału zakładowego o kolejne 1.400.000 zł i dokonuje niestanowczych ustaleń („można przyjąć”), ale i w zupełności pomija szereg niezmiernie ważkich okoliczności. Mianowicie fakt, że:

- Spółce (...) nie groziła w tym czasie upadłość,
- Spółka (...) S.A. wskutek tej decyzji utraciła kontrolę nad spółką – córką, a tym samym nad nakładami w wysokości 1.300.000 zł oraz przyszłym zyskiem z możliwej do zaplanowania dywidendy,
- nastąpiła deprecjacja udziałów jakie Spółka (...) S.A. posiadała w Spółce (...) o ok. 278.000 zł,
- wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) roku, sygn. (...), w sprawie z powództwa kolejnego Zarządu (...) SA z (...) roku, stwierdzono nieważność Uchwały nr 1 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Spółka z o.o. z dnia (...) roku o podwyższeniu kapitału zakładowego (...) Spółka z o.o. o kwotę 1.400.000 zł, jak niekorzystną dla wierzycieli Spółki (...) S.A.,
- uchwała ta wskazywała na osobę T. K. (1), jako tego, który miał objąć udziały w podwyższonym kapitale, i który faktycznie je objął, jednak tenże nie wskazał źródeł dofinansowania, koniecznego dla dalszego funkcjonowania spółki - matki, tj. (...) S.A.,
- Spółka (...) funkcjonuje nadal z kapitałem zakładowym w wysokości 1.300.000 zł.

Jak słusznie podniósł w tej mierze apelujący, Sąd Okręgowy całkowicie pominął w swojej ocenie analizę związków osobistych i zawodowych T. K. (1) z B. F. (2) i S. K., wynikających z pozostałych zgromadzonych w postępowaniu dowodów, które Sąd meriti formalnie uczynił podstawą wyrokowania, a które całkowicie pozostawił poza sferą swoich rozważań, co uzasadniało zarzut dowolności ocen i błędu w ustaleniach faktycznych.

Ich analiza wskazuje, że w grę mogły wchodzić pozaekonomiczne przyczyny podwyższenia kapitału zakładowego w Spółce (...). Z wyjaśnień oskarżonych i treści zgromadzonej dokumentacji wynika, że Spółka (...) S.A., wymagała dokapitalizowania i poszukiwała inwestora strategicznego, jednakże już sama pobieżna ocena inwestycji dokonanych przez T. K. (1) (nabycia pakietu akcji (...) Jupiter w połowie (...) r. wraz z grupą powiązanych z nim osób, co zapewniło mu pozycję dominującą i umożliwiło wprowadzenie „swoich” ludzi do Rady Nadzorczej, w tym S. K.) wskazuje, że za takowego wyżej wymieniony nie mógł uchodzić. Tenże bowiem - co oczywiste - po objęciu udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym Spółki (...) nie wskazał źródeł dofinansowania Grupy (...). Ponieważ jego potencjał ekonomiczny znany był oskarżonym z racji uprzedniej współpracy gospodarczej ze spółką – matką, a jego powiązania ze S. K. i B. F. (1) zostały w toku postępowania ujawnione (tak osobiste, jak i zawodowe, do których szczegółowo odnosi się apelujący), to okoliczności te winny skłonić Sąd orzekający do szczególnie wnikliwej analizy tych relacji w sytuacji jednoznacznie krytycznej oceny przez biegłego podjętej przez oskarżonych decyzji gospodarczej.

Ponieważ podżeganie S. P. (1) do podjęcia uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego w Spółce (...) o 1.400.000 zł, celem jej dokapitalizowania przez osobę trzecią, stanowiło czyn komplementarny względem wyżej wskazanego, rozstrzygnięcie to z analogicznych względów nie mogło się ostać. Ocena zamiaru oskarżonego B. F. (1) w ramach zarzutu podżegania S. P. (1) do działania na szkodę wierzycieli Spółki (...) S.A., nie poprzedzona analizą związków wymienionej osoby z T. K. (1) oraz treści relacji procesowych oskarżonych, w tym S. P. (1), który wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym stwierdził, iż nie zgodził się z ww. „sugestią” B. F. (1) (ówczesnego prokurenta Spółki (...) S.A.), obawiając się utraty kontroli nad (...) Sp. z o.o. i w konsekwencji rezygnując nawet z funkcji Prezesa Zarządu Spółki (...) S.A. (vide: k. 31 teczki osobowej oskarżonego S. P.)

Reasumując, apelacja prokuratora w tej części okazała się zasadna. Twierdzenia Sądu Okręgowego, iż kwestionowane przez skarżącego czynności oskarżonych F., K. i U. były podjęte zostały zgodnie z przyjętą strategią oraz efektywnie ekonomicznie, mimo że uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego w Spółce (...) o 1.400.000 zł ze wskazaniem na T. K. (1) została unieważniona, a biegły M. B. (1) na rozprawie 29 marca stwierdził: „Do dzisiaj P. B. ma kapitał 1.300.000 złotych i nie ma konieczności podwyższenia kapitału, a doskonale funkcjonuje”, a więc wbrew wnioskowi opinii biegłego, i z pominięciem istotnej części materiału dowodowego, dotyczącego powiązań oskarżonych z osobą T. K. (1), musiały zostać uznane za dowolne, co determinowało wniosek o konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku w tej części, celem ponownego przeprowadzenia postępowania pierwszoinstancyjnego, o czym Sąd Apelacyjny orzekł w punkcie I., na podstawie art. 437 § 2 k.p.k.

W toku ponownego rozpoznawania sprawy Sąd Okręgowy, kierując się krytyką odwoławczą zapadłego wyroku i wyrażonymi przez Sąd Apelacyjny zapatrywaniem, przeprowadzi w sposób dynamiczny i skoncentrowany na przedmiocie procesu postępowanie dowodowe - przy możliwie szerokim skorzystaniu z uprawnień jakie daje treść art. 442 § 2 k.p.k. - pozwalające na prawidłowe rozstrzygnięcie kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych za zarzucane im czyny. W tym celu konieczne będzie ponowne przeanalizowanie zebranego w sprawie materiału dowodowego, który winien zostać oceniony zgodnie z obowiązującymi regułami procesowymi. Sporządzając zaś uzasadnienie wyroku, Sąd I instancji, winien w pełni respektować treść art. 424 § 1 k.p.k., by umożliwić w przyszłości ewentualną kontrolę instancyjną.

Mając na uwadze prawidłowość przyszłego wyrokowania w sprawie – i nie przesądzając zarazem treści przyszłego rozstrzygnięcia - Sąd Okręgowy w ponownym postępowaniu winien zwrócić szczególną uwagę na to, czy podjęcie uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego w spółce zależnej ze wskazaniem na osobę trzecią może w ogóle stanowić przedmiot czynności czasownikowej typu czynu zabronionego z art. 300 § 1 k.k. Dokonując zaś karnoprawnego wartościowania wspólnych zachowań oskarżonych, winien mieć w polu widzenia zasadę indywidualizacji odpowiedzialności karnej każdego z nich, pamiętając, że sam skutek nie przesądza o zamiarze, w tym jego postaci.

W punkcie III. wyroku Sąd Apelacyjny orzekł o kosztach procesu. Na podstawie art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 632 pkt 2 oraz art. 630 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i § 15 ust. 1 i 3 oraz § 11 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 (...) 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych: M. F. (1), C. P., W. N., M. J., P. S., S. P. (1) kwoty po 1.200 zł, zaś na rzecz M. U. (1) kwotę 840 zł, tytułem zwrotu uzasadnionych kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed sądem II instancji, mając na uwadze niewielki nakład pracy obrońców w postępowaniu apelacyjnym, a w przypadku M. U. (1) nadto stosunek w jakim wygrał sprawę w postępowaniu odwoławczym (3/4).

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

I. P. U. D. M. K.